

NIKE
AIR

tabor 11

taborniška revija
letnik L

2005
550 SIT

STROKOVNO

30	Adrenalin
31	Astronomija
32	Kemija v taborništvu
33	ŽVN
34	Kosobrinovi pripravki
35	Psihologija
36	Nasveti vodjem
37	Imeti vod GG

POTEPANJA

17	ZNOT
18-19	Naboj
20-21	Vlak prostovoljstva
22-23	Močne ukane
24-26	Tabor na obisku
27-29	Intervju

KDAJ?

KAJ?

KDO?

10. november	10 let rodu Aragonitnih ježkov Cerklje	raj.rutka.net
19. november	Skupščina ZTS	
3. - 4. december	Zimsko nočno orientacijsko tekmovanje (RST Domžale)	znot.rutka.net maya.omahna@email.si
5. - 8. december	Dnevi programskih znanj	Vsebina delavnic na www.rutka.net (novice)
10. december	Luč miru iz Betlehema	

SAJ NI RES, PA JE!

Dnevi programskih znanj tudi še v decembru

Zaradi zanimanja in uspešne izvedbe delavnic v oktobru in novembru Komisija za program za mlade organizira delavnice tudi v decembru, in sicer od 5. do 8. decembra. Delavnice bodo potekale ob 18. in 19. uri v sejni sobi na sedežu ZTS, Parmova 33 v Ljubljani. Vsebina delavnic bo objavljena v novicah na www.rutka.net.

Še enkrat pa ste vabljeni, da s svojimi predlogi (na pugy@rutka.net) še dodatno popestrite zanimivo ponudbo.

 taborniška revija
 letnik XLIX 2005

Glavni in odgovorni urednik: Aleš Cipot.

Pomočnik urednika: Miha Bejek.

Urednik fotografije: Blaž Verbič.

Predsednik izdajateljskega sveta: Igor Bizjak.

Novinarji in sodelavci: Barbara Bačnik, Maruša Baša, Jaka Bevč, Aljoša Bizjak, Sergeja Bogovič, Jure Brankovič, Tina Bržan, Meti Buh, Jošt Bukovec, Borut Cerkvenci, Tanja Cirkvenčič, Ajda Drozg, Miha Eder, Jure Habjanič, Tomaž Hudomalj, Irena Jeretina, Klemen Kenda, Primož Kolman, Blaž Kovačič, Jernej Kovačič, Daša Lamut, Špela Les, Nina Medved, Frane Merela, Boris Mrak, Dušan Petrovič, Tadej Pugalj, Lea Repič, Tone Simončič, Aleš Skalič, Iris Skrt, Matic Stergar, Tomaž Smigajda, Katjuša Šavc, Goran Tomšič in Jasna Vuradin Popovič.

Lektoriranje: Špela Gorup, spela.gorup@rutka.net.

Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sofinancira Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport Republike Slovenije.

NASLOV UREDNIŠTVA:

Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org. WWW: http://www.zts.org.

Cena posameznega izdoda je 560 SIT, letna naročnina je 4900 SIT, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino.

Transakcijski račun: 02010-0014142372.

Rokopisov in fotografij ne vračamo.

Upoštevam samo pisne odpovedi do 31. januarja za tekoče leto.

Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu.

DDV je vračunan v ceno.

Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana.

Številka je bila tiskana v nakladi 1800 izvodov.

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, zaporedno številko 792.

ISSN 0492-1127
Naslovnica: Barbara Kehler.

AKTUALNO

4-6	Tema meseca
7	Karikatura
8	Kolumna
9	Izredna skupščina
9	Kolumna
10-11	Klepet
12-13	Taborniške novice
14-15	Taborniški vestnik
16	Rodov posvet
16	Pepe Pas

RAZVEDRILLO

38	Popotovanja
39	Faca
40	SOS
41	Kolumna
41	Koktajli
42	Dotik
43	Ježkov kotiček
44-45	Fotostrip
46	Igra
46	Rebus
46	Stric volk
47	Križanka
47	Luč miru

UVODNIK

Govorite z jezikom sprejemanja ali z jezikom nesprijemanja?!

Taborništvo je ena izmed najlepših šol za življenje in Zveza tabornikov Slovenije organizacija, kjer mladi vodijo mlade. Pri tem se imajo možnost učiti ob delu (learning by doing) in se hkrati učiti na lastnih napakah. To so zares dragocene izkušnje, še posebej, če imajo ob sebi mentorja (vodjo v organizaciji), ki stvari zares obvlada in ob katerem se lahko mnogo naučijo in napredujejo.

Ob tem je ključnega pomena medsebojna komunikacija, tako med mentorjem in vodnikom, kakor med vodnikom in člani voda. V okoljih, kjer je komunikacija na kakovostni ravni, vladajo sproščeni in prijateljski odnosi. Kjer te kakovosti ni, tam ... tam je vse drugače. Ukazovanje, moraliziranje, sramotenje, opravljanje, da ne omenim celo groženj ali ponekod vsakdanjega pojava - kričanja, znajo biti vsakodnevna praksa.

Današnja mladina je res precej drugačna, kot smo bili nekoč sami (sicer pa so verjetno podobno nekoč ugotavljale tudi starejše generacije za našo generacijo). Te spremembe se kažejo predvsem v pomanjkanju spoštovanja do starejših, spremenjenih vrednotah (ponekod že na kritični ravni) itn. Pogosto smo prisiljeni ubrati drugačen način vzgajanja in izobraževanja. Ampak še vedno velja pregovor *lepa beseda lepo mesto najde*. Če ga poistovetim s kakovostno komunikacijo, lahko zatrdim, da je z njo mogoče delati čudeže. Tudi pri osebah, pri katerih nekateri obupajo. Kjer se zdi, da bi z lahkoto lahko povlekli črto med vzgajanjem in prevzganjem.

Priporočam redno prebranje od prejšnje številke nove rubrike *Psibologija*. Irena predstavlja praktične in predvsem učinkovite primere kakovostne komunikacije. Lahko zatrdim, da so večkrat preizkušeni in 100% delujejo. Tako v taborniškem, šolskem, družinskem, kakor tudi v vseh drugih okoljih. Uporaba je vsestranska in univerzalna.

Če pa kdo kljub upoštevanju zapisanih nasvetov še vedno znova in znova v stikih z novimi ljudmi naleti na različne ovire, kar se odraža v nekatovostni komunikaciji, pa takemu ostane le natančna analiza, ki bi jo z drugimi besedami poimenoval pometanje pred lastnim pragom - seveda kot prvo stopnjo. Če imate žilico za komuniciranje in vodenje ljudi, pa običajno na te težave skorajda nikoli ne naletite.

Za začetek - začnite na strani 35.

Aleš

ales.cipot@rutka.net

Sezona kovanja in kovanjev piknikov. GG-jevka Tamara iz rodu Jezerskih zmajev.

UVODNIK

Špela Les, spela@ovcka.net

Taborništvo in slovenska slovnica. Nikoli si ne bi mislila, da nam tudi tu dela probleme. Namreč slovenski jezik pozna različne vrste, dele jezika in je velik jezik. Tako poznamo knjižno zvrst slovenščine kot podzvrsti, kot so sleng in interesne govornice. Med slednje naj bi spadal tudi taborniški jezik. Naš jezik. Vse to izrazoslovje in besede, ki se včasih ostali družbi zdijo nesmiselni in smešni, so nam nekaj čisto običajnega. Zato sem nemalo kdaj razmišljala, kako fino bi bilo imeti slovar taborniškega izrazoslovja, ki bi bil sestavljen iz vseh teh specifičnih besed in razlag, ki pa bi bile pisane v knjižnem jeziku ali vsaj v knjižnem pogovornem, ki je podzvrst slednjega. Mogoče bi tudi to pripomoglo k temu, da bi se začel naš jezik še bolj razvijati. Problem pa nastane ravno tu. Pri modernem jeziku. Pri jeziku prihodnosti. Namreč, slovenski jezik je razvit, govori ga več kot dva milijona ljudi, kar ga uvršča med jezike, ki se ne potrebujejo bati za prihodnost, je pa naša prihodnost majava glede naše slovnice in naših, žal, zastarelih pravil, ter prevodov besed, ki so velikokrat naslonjena na zastarel način uvajanja. Tako je po vsej verjetnosti nastal tudi problem, ki se pojavlja na tem mestu. Torej pisanje in sklanjanje imen rodov. Pravila so torej ena, moje mnenje pa zna od tega včasih tudi malo odstopiti. Saj veste, modernizacija sloni na mladih, kar pa mi smo. Na tem mestu se znani in priznani profesor Jože Toporišič ne bi strinjal z mano, ampak kot sem že napisala, jezik potrebuje svežo kri in sveže ideje, da se bo lahko razvijal naprej. Tudi v takšnih govoricah, kot je naša. Torej? Da nam bo jasno vsem.

Špely spela@ovcka.net

Taborniško izrazoslovje

Taborniško izrazoslovje spada pod interesne govornice, in sicer pod žargone, to je strokovna zvrst, ki se kaže v rabi neuradnega, zato pa bolj živega in za delovne pogoje bolj praktičnega, sicer pa enoumnega izrazja, v našem primeru, izrazja taborništva. Pa naj začnem s pisanjem imen rodov z veliko ali malo začetnico, ki marsikomu še danes dela težave.

Zadeva je taka, gre pa takole: rodovi so, v večini, pisani s tremi besedami in predstavljajo tako neko besedno zvezo samostalnikov. Pri tem se pišejo z veliko začetnico:

- samostalniki, ki so lastno ali zemljepisno ime (primer: rod Dobre volje ali rod Gorjanskih tabornikov, pri katerem se besede gorjanskih sicer ne piše z veliko, ker je to beseda na -ski, je pa v tem primeru to lastno ime, ime neke družbe, torej je z veliko),
- na začetku stavka (primer: Rod Mirne reke se lahko pohvali...).

V primerih, kjer imajo imena rodov le dve besedi, ni izjem, ki bi odstopale od teh pravil, kot je primer: Rašiški rod Ljubljana.

Z malo začetnico tako pišemo vsa ostala imena, predloge in veznike (primer: rod Kraških viharov). Tu torej ne bi smelo biti težav.

Je pa težava pri pisanju imen rodov v različnih sklonih. Slovenščina pozna šest sklonov, ki se vrstijo takole: imenovalnik, rodilnik, dajalnik, tožilnik, mestnik in orodnik. Vprašalnice, s katerimi si pomagamo pri sklanjanju, čivkajo že vrabčki na strehah, ampak naj jih vseeno še enkrat ponovim:

- imenovalnik: kdo ali kaj,
- rodilnik: koga ali česa,
- dajalnik: komu ali čemu,
- tožilnik: koga ali kaj,
- mestnik: pri kom ali čem,
- orodnik: s kom ali s čim.

Sklanjanje imen rodov je tako povezano s temi vprašalniciami in se sklanja po kopitu sklanjanja samostalnikov, ne glede na to, ali so enobesedna imena ali večbesedna imena. Pravilno in knjižno sklanjanje je torej takšno:

TEMA MESECA

Foto: Urška Bergant.

Primer: Rod Veseli veter :

- imen.: rod Veseli veter
- rod.: rodu Veselega vetra
- daj.: rodu Veseli veter
- tož.: rod Veselega vetra
- mest.: pri rodu Veselega vetra
- or.: z rododom Veselega vetra

Zadeva se zna zaplesti pri imenih kot so: rod 11. SNOUB Maribor, ki ima še eno posebnost, in sicer v imenu vsebuje kratico, ki se piše z velikimi tiskanimi črkami in se sklanja po pravilih sklanjanja kratic, torej po 3. moški ali 3. ženski sklanjatvi samostalnikov. In tudi številko, pisano s številkami (vendar sem vam v oklepaju to ponazorila, če bi pisali številko z besedo). To pa izgleda takole:

- imen.: rod 11. SNOUB (enajsta)
- rod.: rodu 11. SNOUB (enajste)
- daj.: rodu 11. SNOUB (enajsti)
- tož.: rod 11. SNOUB (enajsto)
- mest.: pri rodu 11. SNOUB (enajsti)
- or.: z rododom 11. SNOUB (enajsto).

Samo besedo SNOUB bi sklanjali takole:

- imen.: SNOUB
- rod.: SNOUBA
- daj.: SNOUBU
- tož.: SNOUBA
- mest.: PRI SNOUBU
- or. S SNOUBOM.

Mogoče se vam bo slišalo zelo ne navadno, a takšna so pač pravila za zapisovanje kratic, ki jih, poleg te variante sklanjanja, lahko zapisujemo kot samo kratice in se njihova oblika pojavlja v vseh sklonih kot imenovalnik, se pravi v našem primeru kot SNOUB.

Mogoče bi vam za lažje razumevanje predstavila še dva primera, ki se mi zdita vredna omembe, in sicer primer Rašiškega rodu in rodu Skalnih taborov Domžale.

Sklanjanje rodov z dvema besedama v imenu nima nobenih posebnosti in se sklanja po istem načelu kot kate-rekoli drugo ime iz več besedami:

- imen.: Rašiški rod
- rod.: Rašiškega rodu
- daj.: Rašiškem rodu
- tož.: Rašiški rod
- mest.: pri Rašiškem rodu
- or.: z Rašiškim rododom.

Primer rodu Skalnih taborov Domžale pa je poseben zaradi uporabe množine. Taki primeri so še: rod Gorganskih tabornikov, rod Sivih jelš, rod Snežniških ruševcev, rod Argonitnih ježkov, ...). V množini pa se sklanjajo tako, da se sklanja le beseda rod:

- imen.: rod Skalnih taborov
- rod.: rodu Skalnih taborov
- daj.: rodu Sklanih taborov

- tož.: rod Skalnih taborov
- mest.: pri rodu Skalnih taborov
- or.: z rododom Skalnih taborov

Za vse dvomljivce pa še sklanjanje besede rod, ROD je samostalnik, moškega spola in se v ednini sklanja takole:

- imen.: rod
 - rod.: rodu
 - daj.: rodu
 - tož.: rod
 - mest.: pri rodu
 - or.: z rododom,
- v dvojini: dva rodova
- imen.: dva rodova
 - rod.: dveh rodov
 - daj.: dvem rodovom
 - tož.: dva rodova
 - mest.: pri dveh rodovih
 - or.: z dvema rodovoma,
- v množini pa tako:
- imen.: trije rodovi
 - rod.: treh rodov
 - daj.: trem rodovom
 - tož.: tri rodove
 - mest.: pri treh rodovih
 - or.: s tremi rodovi.

Slovenščina ima tako tri spole, šest sklonov, in veliko izjem, ki žal padejo ven iz teh tirnic sklanjanja, tako da se tudi pri imenih rodov in sklanjanje letih včasih pojavijo težave, zaradi takšne ali drugačne posebnosti. Prav za naše primere žal še ni knjige, priročnika, v katerega bi lahko pogledali, kako je z zapisovanjem, bi pa kdaj v prihodnosti lahko bil. Na našo pobudo. Za vsa ostala vprašanja lahko pogledate v Slovar slovenskega knjižnega jezika - SSKJ ali v Slovensko slovnico (avtor Jože Toporišč). Lahko pa se oglasite tudi na moj elektronski naslov: spela@ovcka.net.

TEMA MESECA

MOJE MNENJE

Slovenisti in vsi tisti, ki imamo kakorkoli že bolj knjižni stik s slovenščino, se ukvarjamo s tem, kako in zakaj tako pisati. Smo majhen narod, a z velikim jezikom, pa čeprav mogoče doma to ni čutiti. In pravilno zapisovanje in pisanje je osnova za dober, prijazen in čitljiv časopis ali revijo. Zato je na mestu, da se vprašamo, kakšen časopis si želimo imeti mi. Tabor je naš cilj. Pa naj ne bo cilj samo zbirati dobre članke, ideje, naj bo cilj tudi to zapisati pravilno. Ampak prosim brez panike. Revija za mlade in mlade po srcu naj bo prijazna do teh ljudi, kar pa pomeni, da ne potrebuje stroge zagrenjenosti znanstvenih besedil ali razprav, temveč mladost. Mladost v pisanju ima svoje meje, a so te meje postavljene dlje, kot si včasih mislimo. Zato je vedno dovoljeno pisati slengovske, neknjižne narečne, pogovorne besede, seveda v skladu s pravili, ki pa so (naj še malo očrnim slovnico) slabo zapisane in niso dogovorjene tako dobro, kot so pravila za pisanje v knjižnem, poslovnem ali znanstvenem jeziku. S temi besedami apeliram na vse tiste, ki pridno razveseljujejo vse nas vsak mesec s svežim Taborom, pa tudi na tiste, ki si želite biti del te revije ali pa jo samo radi prebirate. Ker kaj je lepše kot brati revijo, brez pomanjkljivih in zelo vidnih takih in drugačnih slovničnih napak. Pa naj vam še povem, da se te napake vidi, pa jih ne vidi samo zato določena stroka (katere predstavljajo ljudje z napakami, zato so napake še vedno dovoljene, saj smo le ljudje), ampak tudi vsi ostali bralci in kritični prelistovalci revije. Torej, veselo na delo, brez zadržkov, brez upiranja, ker ko si enkrat noter, ugotoviš, kako zares je slovenščina lep jezik, kako zares se je tuji radi učijo, in vsako leto rajši in kako zares smo premalo ponosni nanjo. Upam pa, da sem vam razrešila problem pisanja imen rodov in zdaj teh vprašanj in dilem ne bo več. Pa prijetno ustvarjanje.

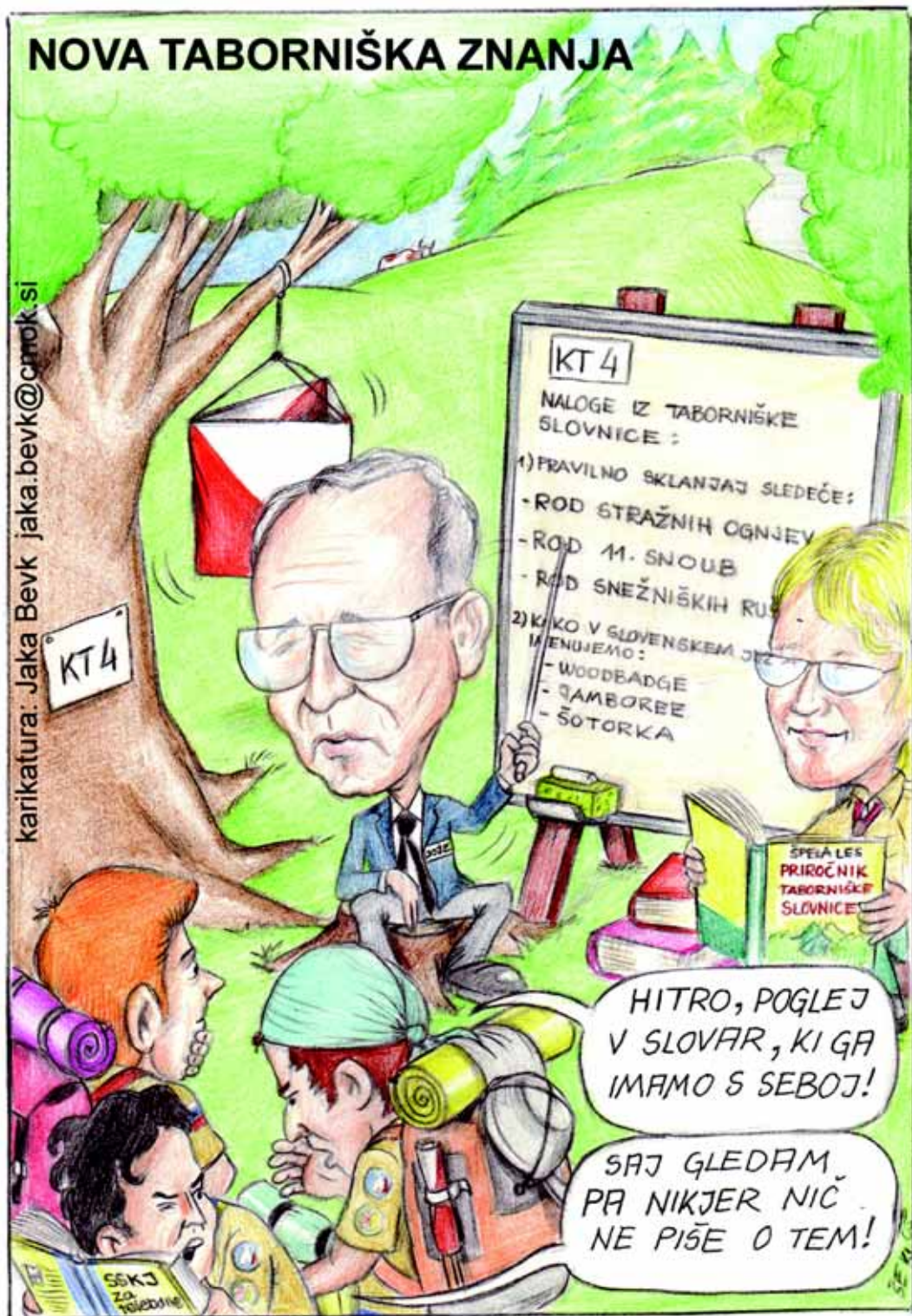
ALI MOJE MNENJE ŠTEJE?

Za konec pa mogoče samo kratek pogled na zadevo z moje strani. Pisanje rodov z veliki in malimi začetnicami se mi zdi smiselno, se pa včasih zgodi kakšen primer, ne glede na temo, pri sklanjanju, kjer se mi sklanjatveni vzorci in pravila sploh ne zdijo smiselna. Zato mogoče opozorilo na primere v našem izrazoslovju, ki znajo zagreniti izgovorjavo, ki so mogoče za uporabnika pogovorne slovenščine nerazumljiva in zapletena, takrat si pač rečeš, tako je in tako mora biti, jih tako zapišeš, si mogoče zapomniš primer in upaš na boljše čase. Na čase ko bo slovenščina ujela današnji dan.

Foto: Urška Bergant.

NOVA TABORNIŠKA ZNANJA

karikatura: Jaka Bevk jaka.bevk@cmok.si

KT 4
 NALOGE IZ TABORNIŠKE SLOVNICE :

1) PRAVILNO SKLANJAJ SLEDEČE:

- ROD STRAŽNIH OGNJEV
- ROD M. SNOUB
- ROD SNEŽNIŠKIH RUS

2) KAKO V SLOVENSKEM JEZIKU IMENUJEMO:

- WOODBADGE
- ŠAMBOREZ
- ŠOTORKA

SPEL LES
 PRIROČNIK
 TABORNIŠKE
 SLOVNICE

HITRO, POGLEJ V SLOVAR, KI GA IMAMO S SEBOJ!

SAJ GLEDAM, PA NIKJER NIČ NE PIŠE O TEM!

SŠKJ
 za
 telesne

Boris Mrak, boris.mrak@epn.ba

Pisarna Zveze - križi in težave petršiljčkove mame

"Živijo! Živijo! Ja, kam pa kam? Na Zvezo!" Takole približno zveni kratek začetni nagovor dveh nadebudnih tabornikov, ko se srečata nekje v bližini Parmove ulice v Ljubljani. Kaj sledi temu, je pa že drugo vprašanje in veliko ugibanje. Toda ne bi se zmotil preveč, če bi rekel, da se takoj nato začne pritoževanje nad "pisarno" ZTS, ki ima svoj sedež na Parmovi 33 in to že vrsto let. Morda se bo kdo še spomnil naše pisarne na Cankarjevi 5, prav ste slišali, nekoč smo bili čisto v centru Ljubljane, na eni od sedanjih eminentnih lokacij, ampak časi se spreminjajo in menjajo se tudi tisti, ki delajo v tej naši pisarni. Nekaj je pa seveda zanimivo: po trideset in nekaj letih, kot se jih spominjam, se odnos večine članov taborniške organizacije do pisarne ni spremenil. Pisarne je bila, je in očitno bo tudi v prihodnje tarča kritike večine članstva in to ne glede na to, kdo je bil, kdo je in kdo bo njen vodja. Pretekle izkušnje nas učijo še o eni zadevi: najhujši in najglasnejši kritiki pisarne so svoje mnenje čudežno spremenili ali pa vsaj bistveno omilili v trenutku, ko so sami postali del "pisarne" in začeli biti odgovorni za njeno delo. S tem pa se vzroki za nezadovoljstvo ponavadi niso nikoli odpravili ali pa vsaj pojasnili ostalim nezadovoljnejšem, da zadeve seveda niso ravno take, kot se nam kažejo.

Kakorkoli gledamo na "pisarno", ki predstavlja, če hočemo to priznati ali ne, trenutno vodstvo organizacije in za člane seveda pomeni poenostavitev in lažjo predstavo o tem, kdo je v danem trenutku kriv za vse nepravilnosti in napake v organizaciji, pa naj gre za rod, mestno oz. področno zvezo ali pa kar za celo organizacijo. Taka poenostavitev je še kako priročna, predvsem pa očitki ne letijo na osebe direktno, ampak zgolj na navidezno odtujen predmet. S tem

je zadeva rešena, ker člani lahko po mili volji zlivajo gnojnico po neznanem krivicu, osebne integritete posameznikov v vodstvu pa niso prizadete. Morda je pa to izvrstna rešitev za pomirjanje nezadovoljstva posameznikov in skupin v naši organizaciji. Če je to tako, potem se pa nimamo kaj pritoževati, tudi nad pisarno ne.

Stanje v pisarni je tako kot je in je odraz razmer v organizaciji: za dobro ali slabo stanje seveda niso odgovorni samo tam zaposleni, ampak tudi njihovi vodje, ki predstavljajo organizacijo. Kdo so to? Pravit, da jih ne poznate? Potem jih je potrebno pa takoj v naslednji številki predstaviti v naši reviji. Ampak osebno menim, da to ne bi pomagalo prav dosti. Vodstva in posamezniki v vodstvih se menjajo relativno hitro, prav tako se menja članstvo v organizaciji. Posamezniki ostajajo, vsaj v večini, samo po nekaj let in zgodbe se ne prestopajo ponavljajo, z njimi pa ostaja tudi slaba predstava o "pisarni", ki predstavlja nas, člane!

Ob razmišljanju se človeku porodi vrsta vprašanj, ki so še kako pomembna za nadaljnje delo in razvoj organizacije, posebnost še sedaj, ko nam ne gre ravno najbolje: Ali je "pisarna" del nas in naše organizacije ali samo nujno zlo? Ob poslušanju neprestanih pritožb bi dejal, da predvsem to zadnje! Pisarna je seveda naša skupna "točka" in ali menite, da bi bila organizacija in posamezni rodovi bolj uspešni, če ne bi imeli? Ali bi potem sploh še bili organizacija? Ali menite, da bi potem sploh lahko bili člani WOSM?

Pisarna, takšna ali drugačna, to smo mi in to je najbolj jase odraz stanja naše organizacije!

Sarajevo, 26. 10. 2005

Izredna

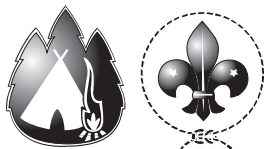
V soboto, 19. novembra, bo ob 10.00 uri v veliki dvorani DELA v Ljubljani potekala izredna skupščina. Osrednja tema je sprememba statuta ZTS. Na dnevnem redu najdemo še sklep o mandatu sedanjih organov ZTS in sklep o pripravi predloga članarine za leti 2007 in 2008.

V skladu s statutom ZTS imajo glasovalno pravico starešine in načelniki registriranih rodov, starešine in načelniki območnih organizacij ZTS in člani organov ZTS na državni ravni. Zanimivo je, da odziva tistih, ki bi bili najbolj poklicani k razpravi o osnutku statuta - vodstev rodov, do sedaj ni bilo. So se pa razprave udeležili nekateri posamezniki, Mestna zveza tabornikov iz Ljubljane ter Komisija za program in tudi IO ZTS. Poudarimo, da imate še vedno možnost predlaganja amandmajev.

Najpomembnejša sprememba, ki je predlagana v novem statutu, se nanaša na demokratičnost postopka sprejemanja odločitev v ZTS. Doslej je bilo težišče odločanja v času med skupščinami, ki so bile vsaka tri leta, na strani območnih organizacij ZTS, ki so imele glavno besedo (največ predstavnikov) na sejah starešinstva ZTS. Z uvedbo vsakoletne skupščine pa je težišče odločanja na strani vseh članov ZTS, to je rodov. Posledično starešinstvo kot organ ZTS ni več potrebno. Rodovi bodo tako postali najpomembnejši soustvarjalci politike, razvoja in delo-

skupščina Aleš

ales.cipot@rutka.net

vanja ZTS, prevzeli pa bodo tudi soodgovornost za prihodnost ZTS.

Sedanji organi ZTS so bili izvoljeni 16. junija 2003, vendar so nastopili mandat šele oktobra 2003, ko je bila tudi dejansko opravljena zamenjava vodstva. Triletni mandat sedanjim organom se torej izteče oktobra 2006. S sprejemom sprememb statuta ZTS bi skupščina opredelila, da se bo sestajala vsako leto, in sicer najkasneje do konca meseca marca. Vsaka tri leta pa bo skupščina ZTS sklicana tudi z namenom izvoliti organe ZTS. Da bi ujeli "marčevski termin" je torej potrebno sedanjim organom bodisi podaljšati bodisi skrajšati mandat za pol leta. IO ZTS je na 34. seji sprejel predlog, da se mandat skrajša. Pričakovati je torej, da bo skupščina odločila o skrajšanju mandata sedanjim organom ZTS do volilne skupščine, ki bo marca 2006.

Cilji drugih pomembnejših sprememb so:

1. Posodobitev statuta.
2. Boljša organiziranost z jasnejšo odgovornostjo ter podrobneje določenimi nalogami vseh vpletenih.
3. Sprejemanje odločitev bo prešlo iz OO ZTS neposredno v rodove.
4. Večja povezanost pri izvajanju programa za mlade.
5. Uvajanje organiziranega delovanja odraslih (AiS).
6. Jasnejše definiranje temeljnih načel in pripadnosti skavtskemu gibanju.
7. OO ZTS določiti novo vlogo v sistemu organizirano-sti ZTS.

Komisija za spremembo statuta ZTS, ki je bila imenovana na 14. seji IO ZTS, dne 21. 6. 2004, je bila v naslednji sestavi: Darko Jenko (vodja), Tone DeCosta, Marjan Hrovat, Milko Okorn, Aleš Skalič, Simon Slokan, Andrej Tavčar, Miroslav Vičič in Simona Topolinjak.

KOLUMNA

Amerikanec, amerikanec@rutka.net

Novi temelji?

Strahopetnost vpraša: "Je varno?"

Preračunljivost zanima: "Je preudarno?"

Nečimrnost vpraša: "Je popularno?"

Vest pa zanima le eno: "Je prav?"

In pride čas, ko se moramo boriti za stališče, ki ni varno, preudarno ali popularno, pač pa se moramo postaviti zanj, ker je edino pravilno.

(Martin Luther King)

19. novembra je sklicana izredna skupščina ZTS. Izredna skupščina je sklicana na zahtevo zadnje redne skupščine z namenom, da se sprejme nov statut ZTS. Predlog novega statuta je v grobem znan že precej časa, saj je bil osnutek v predhodni javni obravnavi že maja, od takrat pa se ni veliko spremenil.

Če bo statut v predlagani ali zelo podobni obliki sprejet, bo naslednja redna skupščina ZTS že v marcu naslednje leto in nato vsako leto do marca. V gradivu za izredno skupščino je zato predlog sklepa, da se mandat trenutnemu izvršnemu odboru in ostalim organom ZTS skrajša za približno pol leta. Prejšnje skupščine so bile običajno v poletnih mesecih, tako je bila zadnja redna skupščina ZTS v juniju, mandat pa je organom začel teči jeseni istega leta. Skrajšanje je ob trenutnem stanju v IO še najboljša izbira, saj polovica članov tako ali tako ni več aktivna, ostali pa se trudijo, vendar vsega tudi ne zmorejo. Sicer pa imajo tako ali tako možnost ponovne kandidature, zdaj ko so že dve leti trden tim.

Kaj bo s statutom, ta trenutek ni najbolj jasno. Glede na to, da amandmajev ali drugih predlogov za spremembo pravzaprav ni, bi lahko domnevali, da bo brez težav sprejet. Je pa ob tem, da je za spremembo potrebna kar velika večina, možno tudi to, da statut ne bo sprejet. Tudi v tem primeru ne bo prišlo do tragedije, saj bo še naprej veljal dosedanj statut. Bomo pa stran vrgli eno leto dela in priložnost za boljše temelje naše organizacije, Zveze tabornikov Slovenije. Sam verjamem, da bo nov statut sprejet, vendar pričakujem tudi kakšne manjše spremembe in, predvsem, dolgo razpravo, v kateri bo spet veliko prepričevanj pričanih. Kar se mi zdi največja težava in bo povzročalo kar precej dela, je povezanost sprememb določenega člana s spremembami drugih členov, na katere posamezni člen vpliva. Povedano drugače: če spremenimo en del statuta, ta sprememba lahko vpliva tudi na druge dele statuta. Statut je namreč potrebno gledati celostno. V takih primerih bo zato potrebno sprejeti še kakšen dopolnilni amandma. In tu lahko pride do težav, katerih posledica je lahko tudi slabši statut, kot je zdaj veljavni. Upam na zrelost udeležencev skupščine.

Nenazadnje pa še vedno verjamem, da bo nov statut in tudi novo vodstvo, ki bo, upam, izbrano z več kritičnega razmisleka tako kandidatov kot tistih, ki bodo o kandidatih glasovali, dovolj trden temelj, na katerem bo moč graditi prihodnjo rast organizacije.

Lahko pa se, seveda, tudi motim.

Jaz tebi, ti meni

Vsake toliko časa vidimo plakate, ki nas pozivajo k darovanju krvi in marsikdo si kljub dobronamerni želji kasneje premisli. Naš tabornik, Borut Cerkvanič ali Crga pa ni eden tistih ljudi. Že skoraj 26 let namreč redno daruje kri in tako smo ga povabili v naš klepet, da nam predstavi vso zadevo malo bolje.

Foto: Aleš Cipot.

Torej...letos poleti si prejel pohvalo. Kakšno pohvalo, Crga?

Pravzaprav ni pohvala, ampak je plaketa. Ko sem šel stotič dati kri, se je zbralo v to čast več ljudi od predstavnika SBM do predstavnice za darovanje krvi Rdečega Križa, pa glavna sestra SBM-a, snemalci in še cel kup ljudi. Moram reči, da mi pravzaprav to ni bilo všeč, ker imam medijske pozornosti drugače čisto dovolj, ampak so vedeli: to je Crga in kakšen človek sem, tako da so potem izkoristili priložnost. Ampak se mi zdi, da bi bolj morali pohvaliti tiste, ki darujejo kri prvič kot pa stotič, ker je za tiste bolj verjetno, da bodo še darovali, ne?

Pa tvoja prva izkušnja?

Leta '71, smo se s taborniki zbrali, mi imamo pogosto kakšne takšne akcije. Bilo nas je enih deset in smo vsi skupaj darovali. To je bilo prvič. Potem pa še dostikrat.

Kako pravzaprav poteka odvzem krvi?

Ja kako ... normalno (smeh). Prideš tja in ti najprej vzamejo kri iz prsta, da vidijo, ali imaš še vedno krvno skupino

A+, to imam jaz. Potem te pregleda tudi zdravnik, preveri pritisk in tako vidijo, ali je vse v redu s teboj in da lahko daruješ. Potem pa ti sestra vzame kri, kasneje dobiš tudi nekaj za jest in greš domov.

Kam gre potem ta kri?

Ja na transfuzijskem oddelku jo dajo v velik hladilnik in tam počaka. Mislim, da je uporabna doba dva do tri dni. Ampak predstavljajte si tako: gre za recimo operacijo na srcu, kjer potrebujejo približno tri do šest litrov krvi, torej mora darovati šest do dvanajst ljudi. To pa je kar dosti..

Kakšni pa so pogoji darovanja?

Ja no, moraš biti star vsaj 18 let in ne več kot 65 let. Zdrav moraš seveda bit, na novo je celo to, da ne rabiš bit tešč. Včasih si moral bit tešč in vem, da so ljudje včasih prišli na transfuzijo že ob treh zjutraj, da bi bili prvi na vrsti in so potem čakali recimo do osmih preden so sploh dali kri. Seveda, da ne moreš bit lačen ves ta čas tako, da so ugotovili, da lahko zjutraj vseeno nekaj pojesh, pa ne kaj težkega, mastnega. Tudi kavo lahko, če nimaš težav s pritiskom. Lahko pa daruješ kri na tri mesece ali tri tedne. Tam imajo poseben aparat, ki ti ga napeljejo v obe roki in potem vzamejo samo kar rabijo, recimo rdeče krvničke. Tako lahko daješ kri na tri tedne, ampak to ni isto kot če daš pol litra krvi naenkrat. V Ljubljani vem, da obstajajo ljudje, ki so dali kri že tristo petdesetkrat in ne, to ni isto. Ko ti pa vzamejo celo kri, pa moraš potem počakati tri mesece do naslednjega darovanja.

Marsikdo pove, da mu je bilo potem slabo. Zakaj je tako, je bilo tudi tebi kdaj?

Veš, včasih, ko so ljudje bili tešči in so čakali tako dolgo, tistim je potem ponavadi slabo in pa tistim, ki jih je strah. Glede mene pa je tako, da mi ni bilo nikoli slabo, nikoli do onih sto in tudi stotič ne. Ko pa sem zdaj stoprvič daroval kri, pa se mi je tako zazdelo, kot da se mi je rahlo zvrtilo in sem to omenil sestri. Potem pa so me kar peljali nazaj na takšen stol, pripravo na kateri te prekucnejo na glavo, da pride kri v glavo in je potem bolje. Je pa bilo stoprvič tako, da so darovali poleg mene še štirje, ki pa so vsi darovali stotič in smo sedeli tako: dva moška in neka ženska, ki so darovali stotič, jaz Crga, ki sem daroval stoprvič in pa še en moški, ki je bil tukaj tudi stotič. In še ena zgodba je ... Prvič mi je kri vzela prijateljica, bivša tabornica, mislim, da njen sin še zdaj hodi k nam. No, in ta Marina mi je takrat rekla, da mi bo ona vzela tudi stoprvič in mi je.

Nekatere je strah igel in zbadanja.

Kaj pa ti meniš o tem?

Tako ti povem, sem videl že tudi takšnega velikega moškega, ki se je na glas hvalil, kako to ni nič in to ne boli, ko pa je videl postopek pri enem drugem človeku, pa je kar skupaj zlezal in pobledel. Nekatere je strah, ja, pa ni treba, mene ni bilo nikoli.

Kakšni so tvoji razlogi in kakšni so misliš razlogi ostalih darovalcev?

Ja, hočeš pomagat. Če prihaja do zlorab? Ne ... to pa ne. Mislim, to ni tako kot z organi. Recimo, da nekdo pride do tvojih podatkov, aha, ti si pa darovalec ledvic in te potem recimo v podhodu napade in ukrade ledvico. Pa tudi drugače: kaj pa če jaz zbolim in je moja ostala ledvica bolna? Če ne bi daroval, mi potem ne bi bilo treba hoditi

na dializo in vse to ... Ne, organov pa ne bom daroval. Tudi po smrti ne, ker si podobno družbe zapomnijo, aha ledvico bomo pa vzeli temu in tej. To pa je izkoriščanje, take stvari se ne dogajajo pri krvodajalstvu.

Katera populacija ljudi pa prihaja najpogosteje?

Kako katera? Kar vsi, vsi. Ampak je škoda, recimo povem ti en primer iz te mestne četrti v Mariboru, kjer živim jaz: tukaj živi 12 000 ali 13 000 ljudi, od tega pa daruje le 194 ljudi. Mislim ... to je malo.

Kako bi ljudje, ki bi radi darovali kri, to storili? Kam bi šli?

Na transfuzijskem oddelku v bolnišnici (SBM), mislim, da so ure v torek od 8. zjutraj do 18. zvečer. Včasih je bilo celo tako, da si dobil tri proste dni. Dan, ko si daroval in potem še dva, ampak zdaj ni več tako. Danes dobiš le en dan, pa še tega ti pogosto služba ne želi plačati.

Ali bi opisal krvodajalstvo kot "malo junajstvo"?

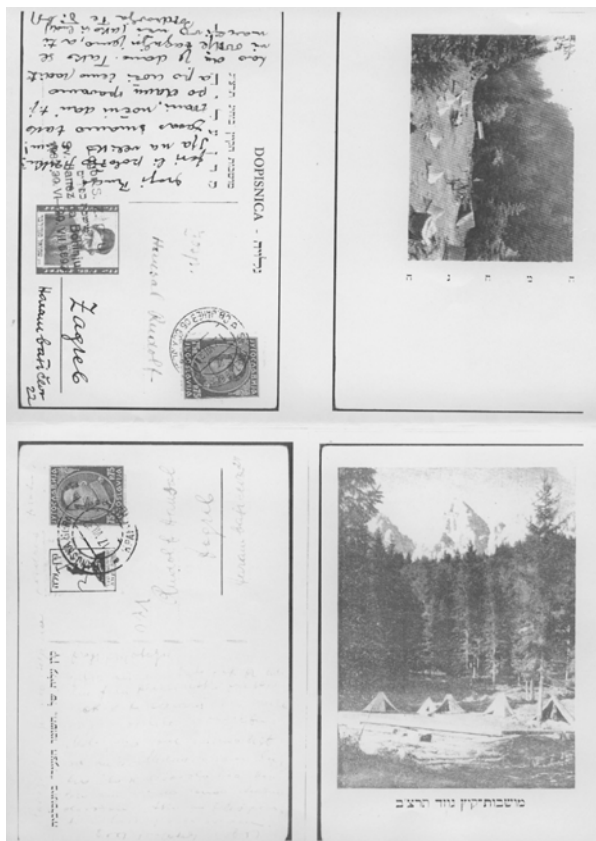
Ne, ne bi rekel, bolj humanost.

Osvojil si jih že sto. Greš sedaj na naslednjo "stotko"?

Ne, verjetno ne. Daroval bom še do 65 leta, ampak tudi zdravje je bolj tako ...

Tako. Crga, znan zeliščar in tabornik je očitno tudi izjemno human človek, ob njegovem pripovedovanju vas je najbrž kar zamikala vsa zadeva. Ni problema. Pojdite, vprašajte, dajte. Samo pomagali boste ...

TABORNIŠKE NOVICE

Zbiranje podatkov o razglednicah

Zbiramo podatke o razglednicah, ki so izšle med obema vojnama, saj načrtujemo izdajo posebne publikacije o tej taborniški posebnosti.

Dobili smo dve razglednici, ki sicer sodita v tematiko "judaika". Take razglednice so izredno redke in zato dragocene tako za zbiralce tematike kot za zgodovino taborniškega gibanja pri nas. Razglednice s taborniško tematiko niso bile tako pogoste, pa še naklade so bile majhne. Nismo uspeli dobiti točnejših podatkov, kdo je taboril (privatno ali organizirano, skvati, gozdovniki ali kdo tretji...), koliko je bilo udeležencev, čas trajanja itd.

Objavljamo posnetka obeh razglednic in pozivamo morebitnega poznavalca, da uredništvu sporoči iskane podatke. Verjetno je šlo za zagrebško oziroma hrvaško skupino taborečih, verjetno židovskega porekla, saj je besedilo v hebrejščini... Prva je iz Kranjske Gore (17. II. 1932/?) in ima zanimivo židovsko alpinistično nalepko, prikazuje pa taborno naselje, v ozadju pa del Julijskih Alp. Druga ima žig Sv. Janez ob Bohinjskem jezeru (12. VII. 1937, verjetno 1932). Tudi druga ima rdečkasto nalepko s hebrejskim podpisom. Zanimiv pa je ročni žig "Logor S. Z. O. U., hebrejski napis, Sv. Janez na Bohinj 1983. 30. VI-20. VII 5693". Tibor je obe razglednici poslal Hansalu Rudolfu v Zagreb.

Tone Simončič - anton.simoncic@telemach.net

Pester začetek

Rod Mladi bori je leto končal tako, kot se spodobi, in sicer z največjo akcijo, taborjenjem. Tudi letos smo taborili na morju, v Umagu. Tam smo preživeli 10 dni polnih zabave in učenja novih znanj. Nato smo vsi skupaj odšli na oddih. Eni pa so si med tem pridno nabirali nova znanja, saj sta dva člana odšla na inštruktorski nadaljevalni tečaj, trije na tečaj pionirstva in štirje na vodniški tečaj. Tako smo pridobili veliko pomoči na raznih področjih, ki jih bomo poizkusili kar se da dobro izkoristiti. Nazaj pa smo se vrnili polni novih in še boljših idej. Kot vsa leta poprej smo tudi letos začeli kar pestro. Pred vpisom smo naredili propagando na osnovni šoli, da bi s tem privabili nove in pa seveda tudi stare člane. Prej kot smo se dvakrat obrnili okoli je bila tu že prva akcija za naše najmlajše člane, medvedke in čebelice. Odšli so na ranč Prestranek. Tam so si ogledali konjušnico, jahali konje in si ogledali predstavitev čistokrvnih žrebet.

Teden kasneje pa so se gozdovniki in gozdovnice, popotniki in popotnice ter grče odpravili na pravo adrenalinsko akcijo. Odšli so v Adrenalinski park Ljubelj. Tu so v štirinurnem programu lahko spoznali, kaj pomeni pravi adrenalin. Za konec meseca oktobra pripravljamo še eno akcijo, in sicer koštanjev piknik. Upam, da bomo leto tako pestro kot smo ga začeli tudi nadaljevali in končali.

Urša Weingerl

www.frbajs.si

Taborniki rodu Sivi dim iz Krškega smo končno postavili tudi svojo spletno stran, ki je seveda še v teku izdelave, na njej pa je zagotovo najbolj zaživel forum, na katerega ste vsi prav lepo vabljeni. Torej! Hitro za računalnik in na www.frbajs.si.

Sergy - sergy@rutka.net

PLINK

Taborniško leto se je začelo in vsak od nas si je zadal naloge, ki jih bo izpolnil letošnje leto. Tudi **komisija za MČ program** si je zadala prioriteten nalogo letošnjega leta -

PLINK.

Naši vodniki MČ vedno znova iščejo ideje za izpeljavo vodovega sestanka ali izleta, pri tem pa niti ne pomislimo, da bi si lahko medsebojno pomagali. Čas je, da začnemo izkoriščati informacije, ki jih lahko nudimo drug drugemu. **PLINK - programski listi idej na krožniku** zajema vse zgoraj napisano.

KAJ je to? To so recepti za izvedbo MČ sestanka ali izleta, ki bodo zbrani in objavljeni v e-obliki na www.rutka.net.

KAKO lahko pomagata? Pošljete svoje preverjene ideje na KOPR-MČliste.rutka.net, lahko pa sodelujete tudi pri oblikovanju in realizaciji PLINK-a. V obeh primerih pošljite elektronsko pošto na zgornji naslov in poslali ti bomo podrobnosti.

En prijeten pozdrav od letječih medvedkov!

Beti Gerželj

Naše vrle gostiteljice! Foto: SiNi.

Lepo je biti tabornik! (srečanje inštruktorjev 2005 v Zagrebu)

Tako težko najdem prave besede, saj se mi po glavi še vedno mota toliko vtisov. Ne bom vam na dolgo in široko opisoval, kaj vse smo videli, ker je tega veliko preveč. Precej bo ostalo nenapisanega in neizrečenega, toliko je drobnih dogodkov in prijetljajev (Ena kratka, a sladka: Reče Luka: "Travca ti si tak majmun." In reče Travca nazaj: "Kako se reče majmun po hrvaško?" ☺) in toliko lepih spominov. Spoznali smo veliko novih prijateljev (in to ne samo med hrvaškimi taborniki). Kar nam ni uspelo na samem tečaju v Bohinj, smo sedaj nadoknadili v Zagrebu.

Vem, da bodo te vrstice prebrali tudi naši Hrvati, saj so naročniki naše revije Tabor ☺ in zato so naslednje vrstice namenjena njim. HVALA VAM SVIMA! PUNO VAS VOLIMO!!!! Upam, da se kmalu vidimo v Ljubljani!!!!

Za konec pa le še besede Jureta, ki so bile zapisane v e-mailu dan po prihodu domov: "Zares ste nam pripravile nepozabno srečanje. Še en razlog več, zakaj sem tabornik."

SiNi - sini@rutka.net

Pohod do Kanomeljskih klavž

Taborniki rodu Kranjskega jegliča Spodnja Idrija smo se v soboto, 15. 10. 2005, odpravili na pohod do prenovljenih Kanomeljskih klavž in s tem začeli novo taborniško leto. Pohod je bil namenjen vsem tabornikom, pa tudi njihovim staršem, saj smo želeli le-tem pokazati, da je za varnost njihovih malčkov na naših aktivnostih dobro poskrbljeno. Pohod smo zaključili s taborniškim kosilom.

Pohod se je začel ob 9.30 zjutraj z zbiranjem starejših tabornikov na glavnem trgu v Spodnji Idriji, oz. mlajših tabornikov in njihovih staršev pri ribogojnici v Kanomlji. Pot so začeli istočasno, vendar so MČ-ji na cilj prišli prvi ter se razgledali po klavžah. Na poti do cilja so se seznanili s tem, kdo so njihovi vodniki in se dogovorili, kdaj bodo imeli redna tedenska vodova srečanja. Počakali smo na naše GG-je, ki so prehodili nekoliko daljšo pot. Medtem ko smo si mi ogledovali klavže, so najstarejši taborniki pripravljali kosilo, ki je bilo sestavljeno iz pečene kostanje, zelenjavne juhe (ki smo jo zaradi končne oblike poimenovali kar zelenjavna zgostina), čaja in taborniškega kruha tvista (sestavljenega iz moke, vode in soli), ki je spekel vsak sam in smo ga zbrali skupaj in kot pravi taborniki enakomerno razdelili med vse. Naš pohod se je tako okoli poldneva končal z glasnim in zadovoljnim cmokanjem.

Miha Strel

Vesela srečanja Gorenjske

Ste se čudili, kaj je pomenila množica rdečih rutk, ki se je 15. 10. 2005 sprehajala okoli Blejskega jezera s fotografijami v rokah? Kdo je v Veliki Zaki celo dopoldne postavljala in podiral šotor? Zakaj so kljub dolgi in naporni poti vsi še vedno obdržali nasmeh na obrazu?

Sodelovalo nas je **126** tabornikov iz vse Gorenjske, ki smo se z namenom medsebojnega druženja zbrali na akciji Vesela srečanja za medvedke in čebelice. Po prihodu vseh udeležencev na zborna mesto pred OŠ Bled smo se najprej z zabavno igro razdelili na 10 skupin. Otroci v skupini so bili iz različnih krajev, zato da so se med seboj bolje spoznali. Vsaka ekipa je dobila fotografijo, ki je prikazovala, kje na Bledu se nahaja kontrolna točka. Na vsaki točki (vseh skupaj jih je bilo 6) je bilo treba pokazati določeno taborniško znanje (prva pomoč, vozli, postavljanje šotora, potni znaki, poznavanje organizacije), nato pa je ekipa dobila naslednjo fotografijo in s tem tudi naslednji izziv.

Na startu in cilju (pri šoli) pa je potekal tudi spremljevalni program (družabne igre, ročne delavnice in predstavitev reševalnega vozila).

Vsem udeležencem (Kokrški rod, rod Zeleneza žirka, rod Stane Žagar - ml, rod Zelene sreče), ki ste prišli v tako velikem številu in ste pripomogli k nepozabnemu vzdušju, se organizatorji - Pokljuški rod Gorje - zahvaljuje v upanju, da se čimprej spet srečamo.

Ekipa PRG

Vesela srečanja MZT

MZT vabi na MČ vesela srečanja, ki bodo v soboto, 26. 11. 2005, na OŠ Miška Kranjca v Dravljah. Skupaj se bomo zabavali od 9.00 do 15.00. S seboj prinesi copate in sladkarije.

Klemen RR

RAZPIS za vodjo odprave: Svetovni skavtski Jamboree 2007

Ali morda več...

"Katera je najbolj popularna igrica, ki se jo igrajo skavti na Novi Zelandiji?"

"V katerih državah imajo roverji t.i. oracion del Rover, ki v zadnji vrstici pravi: Dame Senior ... un corazon generoso, para servir?"

"Kdo bi ti pomagal, da bi lahko prebral tole: ĀĀĀ Ĩ Ĩ
ÓÓ Ĩ!"

Stoletnica skavtstva se nezadržno približuje ter z njo tudi dogodek stoletja, Svetovni skavtski Jamboree 2007.

Zveza Tabornikov Slovenije išče vodjo slovenske odprave na Svetovni Jamboree, ki bo poleti 2007 v Hylands Parku, v pokrajini Essex v Veliki Britaniji.

Kandidati morajo izpolnjevati sledeče pogoje:

- so aktivni člani ZTS s plačano članarino,
- imajo sposobnost pisnega in ustnega komuniciranja v angleščini,
- so stari vsaj 25 let,
- imajo izkušnje pri vodenju odprave na večjih mednarodnih akcijah,
- imajo veselje do dela (predanost).

Delo vodje odprave se opravlja prostovoljno in obsega:

- je odgovoren za doseganje in vrednotenje vzgojnih ciljev, določenih za to akcijo,
- oblikovanje razpisa za odpravo na Svetovni Jamboree 2007,
- oblikovanje predloga za imenovanje vodstva odprave,
- koordinacija in vodenje dela vodstva odprave,
- sodelovanje na mednarodnih srečanjih vodij odprav,
- izdelava časovnega načrta aktivnosti v pripravah ter koordiniranje in vodenje njihove izvedbe,
- koordinacija in vodenje aktivnosti srečanj udeležencev v pripravah na Svetovni Jamboree 2007,
- prisotnost na Jamboreeju,
- obveščanje IO ZTS o poteku priprav.

Rok za vložitev kandidatur na sedežu ZTS je 18. 11. 2005. O rezultatih razpisa bodo kandidati obveščeni v 14 dneh po izbiri.

ZNOT 2005

Pred koncem letošnjega leta se zopet lahko preizkusite v vašem znanju orientacije v zimskih razmerah na ZNOT-u, ki ga za vas pripravlja rod Skalnih taborov iz Domžal. Tako se boste lahko spopadli z ognjenim obročem, pretegnili in obnovili svoje fizične sposobnosti vaših okončin pri rokovnjaškem teku, se pustili presenetiti na eni izmed kontrolnih točk ter poiskali in oskrbeli Kersnikovega Jankota.

Letošnje tekmovanje se bo odvijalo v noči s **3. 12. - 4. 12. 2005** pri Osnovni šoli Brdo na Brdu pri Lukovici. Zbor ekip bo ob **16.30** pred osnovno šolo na Brdu pri Lukovici. Za vse tekmovalce, ki niso iz rodu Skalnih taborov, bo možna prenočitev na šoli, kar pa morajo ekipe **ob prijavi izrecno navesti**.

Ekipe so petčlanske in tekmujejo v treh kategorijah: **GG, PP in grče**. Vsako dekle v ekipi prinese nekaj bonus točk. Ob prijavi mora vsaka ekipa navesti starostno kategorijo, v kateri tekmuje, ime in priimek, naslov, elektronski naslov, telefonsko številko vodje ekipe in **ali bo ekipa prespala ali ne!**

Rok prijav, ki velja s plačilom startnine, je do sobote, **26. 11. 2005**. Prijave ekip zbiramo na elektronskem naslovu maya.omahna@email.si. Startnina znaša **5000 SIT** na ekipo in se porabi za organizacijske stroške (nagrade, večerja, zajtrk, karte, prenočevanje, našitki, ...). Poravnate jo lahko na transakcijski račun: **18300 - 0012196070** odprt pri Banki Domžale, namen nakazila: ZNOT, prejemnik RST Domžale, P. P. 49, 1230 Domžale.

Po izteku roka prijav sprejemamo prijave ekip do zapolnitve prostih mest, startnina po tem datumu pa znaša **8000 SIT**. Organizator si v primeru prevelikega števila prijavljenih ekip pridržuje pravico do skrajšanja roka prijav. Plačilo startnine oziroma prijave na dan tekmovanja niso mogoče. Več informacij o tekmovanju lahko dobite na strani <http://znot.rutka.net> oziroma na telefonu **031/594-923 (Maja)** ali **031/713-389 (Rok)**.

Vnos podatkov o članih - po- membno obvestilo

Obveščamo rodove, da bo pošiljanje podatkov o članih tako kot lani potekalo preko spletne aplikacije na <https://clan.zts.org>.

Rodove prosimo, da letos posebej skrbno preverijo naslove članov. V skladu s sklepom junijskega starešinstva ZTS bomo z januarjem 2006 pričeli vsem članom s plačano članarino pošiljati revijo Tabor. Zato je potrebno vnos podatkov in označevanje aktivnih članov opraviti najkasneje do 31.12. 2005.

Priporočamo pa, da podatke popravite in vnesete nove že do začetka decembra. Tako bo dovolj časa za morebitne popravke ter za pripravo izkaznic, ki jih bomo potem lahko rodovom posredovali že v mesecu januarju - seveda na osnovi izpolnjevanja pogojev članstva, kar bo razvidno iz odvedene članarina, predloga načelnika OO ZTS in sklepa ustreznega organa ZTS.

Seznam registriranih rodov

Objavljamo seznam 65 društev tabornikov (od 91), ki so v letu 2005 izpolnili pogoje za registrirane rodove, kot opredeljuje 19. člen Statuta ZTS. Navedeni rodovi imajo pravico glasovanja na 22. izredni skupščini ZTS, ki bo 19. 11. 2005 v Ljubljani.

Društvo tabornikov _____ kraj _____

ROD II. GRUPE ODREDOV _____ CELJE
 ROD ZELENE ROGLE _____ ZREČE
 ROD DIVJEGA PETELINA _____ ŠENTJUR PRI CELJU
 ROD POLDE EBERL - JAMSKI _____ ZAGORJE OB SAVI
 ROD BISTRE SAVINJE _____ ŠEMPETER
 ROD GORJANSKIH TABORNIKOV _____ NOVO MESTO
 ROD SIVIH JELŠ _____ TREBNJE
 KOKRŠKI ROD _____ KRANJ
 ROD ZELENEGA JOŠTA _____ KRANJ
 ROD STRAŽNIH OGNJEV _____ KRANJ
 ROD STANE ŽAGAR - MLAJŠI _____ KRANJ
 POKLJUŠKI ROD _____ ZGORNJE GORJE
 ROD SVOBODNEGA KAMNITNIKA _____ ŠKOFJA LOKA
 ROD ZELENEGA ŽIRKA _____ ŽIRI
 ROD ZELENE SREČE _____ ŽELEZNIKI
 ROD JEZERSKA ŠČUKA _____ CERKNICA
 ROD SNEŽNIŠKIH RUŠEVCEV _____ ILIRSKA BISTRICA
 PODGORSKI ROD _____ KUTEŽEVO
 ROD JADRANSKIH STRAŽARJEV _____ IZOLA
 ROD BELA JADRA _____ PRADE
 ROD MORSKI VIHARNIKI _____ PORTOROŽ
 ROD SERGEJA MAŠERE _____ PIRAN
 ROD KRAŠKIH VIHARNIKOV _____ POSTOJNA
 ROD KRAŠKIH J'RT _____ SEŽANA

ROD LILJSKI GRIČ _____ PESJE
 ROD JEZERSKI ZMAJ _____ VELENJE
 ROD PUSTI GRAD _____ ŠOŠTANJ
 ROD BISTREGA POTOKA _____ MUTA
 ROD SEVERNI KURIR _____ SLOVENJ GRADEC
 MAISTROV ROD _____ LIMBUŠ
 ROD FRANC LEŠNIK _____ MIKLAVŽ NA DR. P.
 ROD UKROČENA REKA _____ MARIBOR
 ROD XI. SNOUB _____ MARIBOR
 KOBANSKI ROD _____ SELNICA OB DRAVI
 ROD ČRNO JEZERO _____ SLOVENSKA BISTRICA
 ROD BIČKOVA SKALA _____ LJUBLJANA
 ROD HEROJ VITEZ _____ LJ. ČRNUČE
 ROD SIVEGA VOLKA _____ LJUBLJANA
 ROD TRŠATI TUR _____ LJUBLJANA
 ZMAJEV ROD _____ LJUBLJANA
 ROD ČRNEGA MRAVA _____ LJUBLJANA
 ROD RDEČI ZALOG _____ LJ. ZALOG
 ROD SAMORASTNIKI _____ LJUBLJANA
 ROD BELI BOBER _____ LJUBLJANA
 ROD DOBRE VOLJE _____ LJUBLJANA
 ROD ROŽNIK _____ LJUBLJANA
 RAŠIŠKI ROD _____ LJ. ŠMARTNO
 ROD MOČVIRSKI TULIPANI _____ LJUBLJANA
 ROD TRNOVSKIH REGLJAČEV _____ LJUBLJANA
 ROD SKALNIH TABOROV _____ DOMŽALE
 ROD UPORNEGA PLAMENA _____ MENGEŠ
 ROD MORAVŠKE DOLINE _____ MORAVČE
 ROD LOUIS ADAMIČ _____ GROSUPLJE
 ROD BISTRISKIH GAMSOV _____ KAMNIK
 ROD DVEH REK _____ MEDVODE
 ROD SRNJAK _____ LOGATEC
 ROD VEDRI PRLEKI _____ LJUTOMER
 ROD VESELI VETER _____ MURSKA SOBOTA
 ROD MLADI BORI _____ AJDOVŠČINA
 ROD KRANJSKEGA JEGLIČA _____ SPODNJA IDRİJA
 ROD SREBRNIH KRTOV _____ IDRİJA
 ROD ARAGONITNIH JEŽKOV _____ CERKNO
 ROD ODPORNE ŽELVE _____ ANHOVO
 ROD SOŠKIH MEJAŠEV _____ NOVA GORICA
 ROD PUNTARJEV _____ TOLMIN

AKTUALNO**PePe pas 2005**

Zadnji teden svojih julijskih počitnic sem namesto poležavanja na plaži zamenjala z udeležbo na akciji PePe pas. V prvotnem načrtu naj bi se akcija odvijala po Italiji z desetimi prijavljenimi pari, med katerimi pa mojega imena ni bilo na seznamu. Ker pa nemalokrat pride do kakšnih sprememb, tudi tukaj ni bilo izjem in se nas je na jutro odhoda zbralo 7 parov (5 RBS, 1 RJŠ, 1 RR+RKV), trase so bile zarisane po naših prelepih slovenskih območjih in namesto Žige sem se v paru znašla jaz.

Z avtoma so nas razvozili na 1/2naše1/2 starte, razdelili mape z vsem potrebnim materialom, podkrepili s slastno ledeno kavo in izgini v vroč dan. Od tu naprej smo bili sami; 5 dni časa in cca. 80 km poti. Še zadnji nakupi za večerjo, fotografiranje pred Sparom in smo se tudi pari ločili. Najin 1/2sestrski1/2 par proti Zrečam, midva z Lukom proti Ljutomeru. Da pa ekspedicija ne bi bila preveč lahka in nezanimiva, smo imeli še domače naloge.

V Ljubljani smo že dobili informaciji o kraju in datumu, kjer naj bi imeli delavnico v dobrobit krajevne skupnosti, vse ostalo je bilo prepuščeno nam. Odločila sva se, za 1/2lov na lisico1/2 v krajevnem vrtcu, saj imava vod murnov. Tako otroci, vzgojiteljice, ravnateljica in midva smo bili z izvedbo nadvse zadovoljni. Podobne uspehe z delavnicami so doživeli tudi ostali pari.

Glavna tema Explorer belta pa so bile igre: otroške, igre na porokah in igre med opravljanjem kmečkih opravil. Vsaka pokrajina ima svoje značilne igre, za katere seveda ne želimo, da bi šle v pozabo. Poleg iger so nas zanimale še slovenske narodne jedi, narečni izrazi, vaški posebnosti in miti, ki krožijo med vaščani. Za težje izvedljive naloge pa so se izkazale pomaganje pri kmečkem opravi, nastop v javnem mediju in fotografiranje v uniformi. Toda kot pravi pregovor 1/2kjer je volja je tudi pot1/2, smo na koncu le uspeli vse opraviti (saj smo vendar taborniki ☺) in že smo se veselili snidenja z ostalimi pari.

Vače - geometrično središče Slovenije. Nadvse primeren kraj za srečanje nas popotnikov iz vseh vetrov. Vsak je prinesel kup lepih vtisov o ljudeh in pokrajinah, ki smo jih prehodili. Zanimivih in smešnih dogodivščin se je nabralo za celo malo knjižico, saj so vse dokumentirane v naših popotniških dnevnikih. Naše delo se je tukaj končalo, s počitkom in slovesno podelitvijo pasu PePe pas; delo organizatorjev pa se še nadaljuje, saj sledi vrednotenje akcije in izdaja poročila.

S tem je bilo moje poletje končano. Plaža je odšla na oddih, jaz nazaj k študiju, moje misli pa že k naslednjemu Explorer beltu na Madžarsko. Če vas je zamikalo raziskovanje tujih krajev in so vas zarsbeli podplati, se nikar ne obotavljajte, obljubim vam, ne bo vam žal. Meni ni. Plaža bo že počakala. ☺

Katja Vučko**RODOV POSVET JE ZA NAMI - pred nami pa izvedba načrtovanega**

Se še spomnite zaključka članka v 9. številki Tabora? Rodov posvet je lahko odskočna deska, za dober rezultat pa moramo znati tudi plavati. In če pomislite, koliko stvari ste v preteklem letu načrtovali, pa jih niste uresničili? J, a verjetno je največji izziv "besede" spremeniti v dejanja.

Dobre ideje in način (načrt), kako jih bomo realizirali, predstavlja začetek poti do uspeha. Pri tem pa je najbolj pomemben del šele pred nami - izvedba. Pot od načrta do izvedbe ni avtomatična. Tudi najboljši načrti so že obležali v fasciklih in neuresničeni na zaprašenihih policah.

OD NAČRTA DO IZVEDBE (je lahko dolga pot)

1. ZAMISEL - dobil sem zamisel, idejo;
2. NAMERA - lahko bi jo uresničil;
3. ODLOČITEV - uresničil jo bom;
4. IZVEDBA - jo že uresničujem!

Ključni razlog "raziskovalci" tega problema vidijo v težnji, da se človek kljub novim načrtom vrne v stare tirnice in ustaljen način dela (z morda zgolj lepotnimi popravki), v katerem pa je kaj malo prostora za nove naloge. Za vsako težavo seveda obstajajo načini, kako zastavljeno spraviti v pogon, zato vam v nadaljevanju predstavljam nekaj strategij.

1. Osredotočimo se najprej na "ovire na poti"

Večina se ukvarjamo z načrti, ki jih ne moremo uresničiti čez noč. Razlog predstavljajo ovire in ozka grla, ki si jih ponavadi kar sami postavimo na pot. Če se na začetku osredotočimo na kratkoročne dejavnosti, s katerimi bomo odstranili te ovire, bomo na račun tega uspeha veliko lažje napredovali proti uresničitvi celotnega načrta.

2. Začnimo z jasnimi, hitrimi "zmagami"

Kadar imamo pred seboj kompleksne ali dolgoročne načrte, si postavimo jasne in konkretne vmesne postaje, ki jih lahko dosežemo hitro in učinkovito. Eno glavnih groženj predstavlja dolgočasje, ki je neločljivo povezano z uresničitvijo obsežnejšega načrta. Kljub temu, da predstavljajo le majhen delček celote, bodo majhne zmage pomembno prispevale k zavzetosti za napredek.

3. Bodimo pozorni na človeški dejavnik

Pot do rezultata ni odvisna od tehnologije; večina dosežkov je rezultat sodelovanja med ljudmi. Pomembno je, da izvajalci sodelujemo že pri načrtovanju. Večji kot bo doprinos posameznikov v pripravi, bolj se bodo znašli in večja bo njihova zavzetost za doseganje rezultatov. Spremljajmo njihovo delo in pohvalimo napredek čim bolj pogosto.

4. Določimo zmagovalca posamezne dejavnosti

Pomembno je tudi, da določimo zmagovalca dejavnosti. Ni nujno, da je to vodja, ki je odgovoren za izvedbo načrta, pač pa je to lahko nekdo v skupini, ki je navdušen nad načrtom in predan njegovi izvedbi. Ta oseba predstavlja gonilno silo, drži zastavljeno smer, opozarja na časovne roke in s tem zagotavlja ustvarjalno vzdušje v skupini.

Za konec še nekaj načel, po katerih se ravnamo uspešni izvajalci načrtov. Za njih je pomembno:

- kaj smo se dogovorili in ne o čem bomo razmišljali,
- kaj delamo in ne s kakšnimi informacijami razpolagamo,
- kaj smo napravili in ne kaj bi lahko napravili.

Pa še to: "Izvedba odpravi vse dvome, ki jih načrti nikoli ne morejo rešiti."

Tadej Pugelj - pugy@rutka.net

Po sledih ZNOT-a

Gotovo ni med bralci Tabora nikogar, ki ne bi vedel, kaj pomeni kratica ZNOT ali vsaj ne bi že slišal zanjo. Seveda je med vami prav gotovo veliko takšnih, ki ste se vsaj enkrat udeležili katerega od ZNOT-ov, ki ga za vas vsako leto pripravlja rod Skalnih taborov iz Domžal. Za vse ostale velja; leto je spet naokoli in pred vami nova priložnost, da se odpravite novi dogodivščini naproti. Gotovo vam ne bo žal.

Pa kar lepo počasi ... začnimo tam, kjer se ponavadi prične - s prvim ZNOT-om. Korenine tega tekmovanja segajo nekje v leto 1995, ko se je ekipa nadobudnih PP-jev našega rodu odločila organizirati orientacijsko tekmovanje za GG-je iz našega rodu. Da bi bila stvar bolj zanimiva, so fantje čas dogajanja postavili v noč. In ker se je sama ideja rojevala pozno jeseni, je orientacijsko tekmovanje dobilo še pridevnik zimsko. Tako je nastal ZNOT - Zimsko Nočno Orientacijsko Tekmovanje.

Po dobrih dveh letih, ko je akcija že dobro zaživela, se je razširila tudi na sosednje rodove in poleg GG-jem omogočila tekmovanje tudi PP-jem. Tako so se tekmovanja začeli udeleževati taborniki iz širše okolice Domžal. Da se ne bi naveličali ene in iste lokacije, je navada ZNOT-a, kot tudi večine drugih taborniških tekmovanj, da menja kraj dogajanja. Vendar se kljub vsemu trudimo ostati znotraj

domžalske občine ali vsaj v njeni bližini. V začetnem obdobju se je število prijavljenih ekip vrtelo nekje okoli petindvajset.

Prelom tisočletja je prinesel prenovo ekipe in z novo ekipo je zavel nov veter. Uvedli smo nekaj novosti. Tekmovanje smo omogočili tudi grčam, poleg tega pa smo na tekmovanje povabili rodove iz cele Slovenije. Tako se sedaj na ZNOT-u srečujemo taborniki od Primorske do Prekmurja ter od Gorenjske do Dolenjske. Vsako leto je število ekip večje in druženje zaradi tega bolj pestro.

Kljub vsem novostim nismo pozabili na osnovno vodilo ZNOT-a, ki je že od samega začetka predvsem druženje in spoznavanje sovrstnikov iz drugih vodov, čet, rodov, ... Tako je ZNOT tekmovanje, kjer so na orientacijski progi enakovredno zastopane tipično taborniške naloge, kot tudi povsem šaljive in drugačne naloge. Ravno ta kombinacija vsega pa ponavadi poskrbi za prijetno tekmovalno vzdušje in še poveča užitek na sami progi. Poleg druženja je poglobitveni namen tekmovanja tudi pridobivanje novega znanja orientacije za GG ekipe (za PP in grče je že samoumevno, da zadevo obvladajo ...). Ravno zato skušamo vsako leto s minimalno startnino omogočiti vsem rodovom, da GG ekipam približajo orientacijska tekmovanja in se zaradi tega ne vržejo v prevelike stroške.

Tudi letošnji ZNOT bo gotovo postregel z nekaj novostmi. Uganili ste; vajeti je v roke prevzela nova, sveža ekipa, polna novih idej in zagona in ni vrag, da vam ne bi pripravili kaj novega. Upajmo, da jim bo letos uspelo pričarati tisto, kar se je do sedaj ponavadi skrivalo le v prvi črki imena tekmovanja - gotovo veste na kaj mislim ... Morda bomo letos 3. in 4. decembra za razliko od prejšnjih let na Brdu pri Lukovici mimogrede opazili kakšno snežinko ali dve.

Barbara Bačnik - Bača

barbara.bacnik@rutka.net

Foto: Vojko Vičič - Vičo

Letošnji je bil že tretji po vrsti: NaBoj 2005

Recimo bobu bob

Naboj z mojega zornega kota pomeni predvsem učni proces, druženje in priložnost za izmenjavo mnenj. In kako so se stvari letos realizirale?

Že v petek se nas je na moje veliko veselje zbralo v Postojni na Tržaški 36 v domu Srednje lesne in gozdarske šole več kot 20. Za ponazoritev napredka naj omenim, da se je uradne delavnice lani udeležilo zgolj kakih 7 oseb.

Sledila je delavnica z naslovom **Ideje izpod odeje**, kjer so bili udeleženci "primorani" v sodelovanje in učenje **metode usmerjenega pogovora** kot tudi **procesa za dosego soglasja**. Slednjega so dodobra spoznali preko treh tem, in sicer: *Kako popestriti sobotni večer na Naboju*, *Občni zbor ob 50-letnici obstoja rodu in Kako učinkovito zapeljati moškega*. Lahko si samo predstavljate, kako so se razživel ob zadnji simulaciji.

Sobota - prelep sončen dan. Po prihodu ostalih udeležencev, beri načelnikov in starešin rodov ter drugih aktivnih tabornikov in po **uvodni igri** ustvarjanja nove civilizacije, se je začelo težko in garaško delo. Če nanizam nekaj besed, bi spomin navrgel naslednje: dialog, diskusija, nezainteresirani pogledi v smislu, kaj jaz tu delam, pa brainstorming in "kreganje", ali gre za birokracijo ali servis, pa ne pozabimo, da ZTS ne obstaja, ustvarjamo neko novo organizacijo ... zakaj že?

Odgovor: ker je treba ZTS nadgraditi, prenoviti ali vsaj za začetek govoriti o temu. In kje se skriva bistvo? V sposobnosti iti ven iz okvirjev že znanega dojemanja organizacije in nas v njej, biti kreativen, nanizati neke ideje, ki bi se povezoval v celoto in nas vodile v pravo smer. Skratka, vse, kar si jaz želim, je, da vsak začuti tisti kanček odgovornosti do sebe in drugih v organizaciji ter deluje po svojih najboljših močeh in ni že a priori črnogled. Češ, kaj ste nam spet pripravili, spet bomo zrak mešali in nič ne bo iz tega.

Nekako vseeno dvomim, da bi rajši sodelovali na neki strogo formalni skupščini z nefleksibilnim dnevnim redom, da pa bi še vedno bili del procesa odločanja, smo vam pripravili **Kantino pri Bobu**. In ste delali, bili ste učinkoviti, produktivni in zavzeti. Zato so se lahko izoblikovale prioritete de-

Vodja naše moderatorske skupine Andrej Lozar - Silos je potek Naboja komentiral:

"Opazil sem, da so se udeleženci razdelili na tiste mlajše, ki so bili ves čas pripravljeni sodelovati, ki so bili odprti in polni novih idej, ter tiste malo starejše, ki niso znali ven iz že znanih okvirjev."

lovanja naše organizacije v prihodnje in tam so bili ljudje iz pravih vrst ter kanalov, vprašanje, ki pa vedno ostaja odprto, je, ali so predlogi padli na plodna tla! Bilo bi namreč veliko razočaranje, da te želje in potrebe, izražene s strani predstavnikov rodov, ne bi bile upoštevane v vrhu organizacije.

Preidimo že enkrat od samega zbiranja idej k akciji in rezultatom. Se vidimo na naslednjem Naboju.

ODPRTI PROSTOR: Lj. - Grosuplje - Trebnje - Zidani most - Lj.

Vlak prostovoljstva

Ste si že kdaj delali sendvič na vlaku ali pa se presedali iz vagona v vagon, s klopi na klop in debatirali z vsemi potniki? Nekateri smo. V soboto, 15. oktobra 2005, se je zgodil projekt Smo prostovoljci zakon? pod taktirko *moderatorske skupine KAOS* v organizaciji *Društva tabornikov Rod Samorastniki* in v sodelovanju z *Mladinskim svetom Ljubljana*. Dogodek sta podprla tudi Urad za mladino Ljubljana in Urad za mladino Republike Slovenije.

LJUBLJANA - GROSUPLJE:

Ob 9. uri so se mladi prostovoljci v Ljubljani usedli na poseben vlak (2 vagona, sprevodnik, šofer, polno hrane in prostora) ter se odpeljali proti Grosuplju. Tam jih je sprejel Družbeni dom, kjer je prav zares dišalo še po socializmu in enoumju, čez pol ure pa že po odprtem prostoru, ki omogoča vsakemu posamezniku, da izraža svoje ideje, mnenja in predloge na glas ter pred vsemi.

Ta sobota in ta vlak sta združila prostovoljce različnih organizacij, da razmislijo o svojem delu, učinkih in posledicah oziroma o tem: **Kaj (n)imam od prostovoljstva jaz, kaj drugi in za kaj je bogatejša družba.**

Odprti prostor kot metoda v osnovi omogoča samo-organiziranje skupin vseh velikosti. Gre za uspešno spoprijemanje z izjemno kompleksnimi temami, ki pa daje konkretne rezultate v najkrajšem možnem času. Za učinkovito se je izkazalo tudi v tem primeru. Iz društva Mladinski ceh je svoje mnenje o dogodku podala **Alenka Blazinšek**: "Metoda se mi zdi dobra, izvirna in pisana mladim na kožo. Družba je bila neformalna in tako so se lahko oblikovali interni pogovori, kar se mi zdi zelo pomembno. Zaradi vlaka je bil dogodek kar malo divji, je pa res, da je v oktobru ponudbe za mlade med vikendi zelo veliko, zato mogoče odziv ni bil tako številčen, kot bi si želeli."

GROSUPLJE - TREBNJE:

Kmalu so nas tirnice vodile v smeri Trebnjega in vlak je vzpodbudno piskal v sončen dan. Udeleženci so se najprej okrepčali v jedilnem vagonu, nato pa se razkropili glede na interes po delavnicah - kotičkih na vlaku. Za pogovor sta konec koncev potrebna le dva, a večkrat se nas je med sedeži gnetlo tudi po deset in vleklo na ušesa.

Seznaniли smo se z MLAKO - Mladinsko akademijo, z evropsko prostovoljno službo - EVS in stanjem prostovoljstva v Zvezi tabornikov Slovenije. Druge teme so se glasile: Zakaj distanca do drugačnih?, Kako do dobička preko prostovoljstva?, Kako dobro sodelujemo z drugimi prostovoljnimi organizacija-

mi?, Kakšne koristi in ugodnosti imam od prostovoljstva?, Koliko časa smo pripravljene investirati v organizacijo?, Kaj narediti, če prostovoljstvo preraste v prostovoljno pitje?, Ali smo prostovoljci zaradi sebe, ali le vračamo, kar nam je dala organizacija?, Kako se vlak pelje s prostovoljci?, Zakaj nas nekateri čudno gledajo? ...

TREBNJE - ZIDANI MOST:

Vsak postanek vlaka je bil doživetje zase, mrzlično iskanje stranišča, slikanje ob starih muzejskih lokomotivah, opazovanje začudenih obrazov čakajočih na postaji ... Doživeli smo še eno prijetno presenečenje - prijaznost strojevodje - prijetnega, manjšega možakarja, ki nam je z veseljem razlagal o starih lokomotivah in prednostih sodobnega načina vožnje. In potovanje z vlakom je dobilo čisto nov pomen. **Ana Tomšič** (rod Samorastniki Ljubljana) ga je doživljala takole: "Odpri prostor je res super metoda in vlak je boljši prostor kot katera koli hiša, gre za drugačen občutek, res dober "feeling". Všeč pa mi je, da sem lahko spregovorila o temah, ki so me zanimale."

ZIDANI MOST - LJUBLJANA:

Malo pred 16. uro smo se ustavili na glavni železniški postaji v Ljubljani in polni idej ter bogatejši za nova poznanstva med seboj delili še zadnje vtise. Pa vendar se je bilo treba vrniti v resnično življenje. Udeleženec **Miha Rogelj - Baltazar** iz Društva tabornikov Kokrški rod (Kranj) je dogodek komentiral: "Tema se mi je zdela zelo uporabna in primerna času, v katerem se družba nahaja. Mogoče bi več udeležencev iz različnih organizacij vendarle prišlo do novejših ugotovitev, mi je pa bila všeč zamisel z vlakom, češ da se premikamo."

Z vlakom aktivnega državljanstva smo si prostovoljci odprli prostor, vsak zase ve, kaj ima od svojih prostovoljnih dejavnosti, kaj s tem daje drugim, skupaj pa smo ugotovili, da nas družba še kako potrebuje. Le da se mi tega ne zavedamo v zadostni meri, vsekakor pa smo kot prostovoljci zelo aktivni državljanji. Drugič gremo na ladjo.

SiNi
sini@rutka.net

Abrakadabra, čirule čarule ...

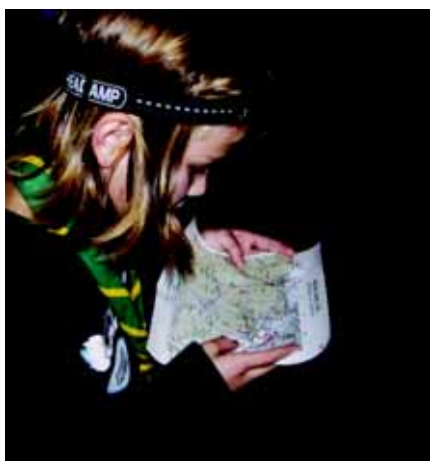
Na prizorišču letošnjih Močnih ukan v Medvodah se je letos ponovno zbralo rekordno število ekip - kar 46. Vsako leto se to število stopnjuje. Dober glas seže v deveto vas, pravi star slovenski pregovor. In tudi letos bi težko povedal kaj slabega o tem tekmovanju.

Letošnje Močne ukane so zopet postregle z obilico novih in domiselnih šaljivih iger ter tokrat malce bolj zahtevnim nočnim orientacijskim pohodom. Potrebno je pohvaliti izvirnost organizatorjev, ker res ne vem, od kod pobirajo ideje za šaljive igre. Vsekakor pa so najbolj v oči padle naslednje 2 igre: XXL metla (kjer so tekmovalci z sušico med nogami premagovali krajši poligon, kot dodatna ovira pa je na vsakem koncu sušice "bingljalo" še vedro polno vode ☺) in magični zvarek (kjer je en član ekipe moral iz magičnega zvarka izveliči 3 predmete različnih oblik, seveda pa je v tem zvarku kar

mrgolelo drugih predmetov, da o "packariji" sploh ne govorimo ☺). Obilica smeha, navijanje in dobro druženje je trajalo cel popoldan. Kaj kmalu ob prvi temi pa se je pričela nočna orientacija, ki pa je bila letos težja kot lani, a vendar ne pretežka. Mnogo ekip je izkoristilo možnost, da na progo s seboj odpelje tudi vodnika in tako pridobi na znanju orientacije. Kdor pa je imel srečo ☺, pa je lahko na progi, nekje globoko v gozdu, srečal tudi družino "Hostarji", kot so oni poimenovali sami sebe. Čudno oblečeni trio (Korl, Inge in Jože) je nabiral žlahtne gobane, strašil in lovil tabornike, se pre-

tvarjal, da je KT (in marsikdo je dejansko nasedel ☺), in na vse možne načine želel zмести ekipe na progi.

No, da pa se ne bo vse skupaj slišalo tako odlično, tudi majhna graja. V razmislak organizatorjem, seveda. Prostor, prostor in še enkrat prostor. Letošnje razmere za spanje so bile skoraj kaotične (kot ribice v konzervi). Hrana, hrana in še enkrat hrana. Sendviči so bili letos v večini vegetarijanski. Onih pravih je bilo samo za vzorec ☺. Sicer pa, ali morajo biti vsako leto isti sendviči?

Te dve majhni napakici se dajo odpraviti. Mirne volje pa lahko potrdim, da so Močne ukane izvrstno organizirano tekmovanje. Ob jutranjem slovesu si lahko videl le zadovoljne obraze mladih tabornikov. In to je tudi najbolj pomembno. Le kaj nam bodo torej pripravili drugo leto? ☺

Matej B. Kobav - Miki - miki@rutka.net

Po Nočnih - Močne ukane

Uf, pa so še ene Močne ukane za nami. Verjetno lahko vsi rečemo, da so uspele in da so se tekmovalci zabavali, nabirali nove izkušnje ter pletli nova poznanstva.

Pa si pred samo analizo srečanja pogledjmo nekaj zgodovinskih dejstev. V Medvodah so bile prve Močne ukane leta 2000, torej so bile letošnje že šeste po vrsti. Pred letom 2000 so podobno tekmovanje organizirali taborniki Žerjavovega rodu iz Dolskega. Na žalost so taborniki v tem delu Slovenije prenehali delovati in tako je zamrlo tudi to tekmovanje. Medvoškimi tabornikom je bila sama ideja tekmovanja zelo všeč in v dogovoru z zadnjo starešino ŽR smo nadaljevali z organizacijo tekmovanja. Seveda pa smo v skladu s takratnimi trendi, ko je Tomaž Domicelj vložil tožbo proti Jonasu Ž. zaradi oddaje Brez zavor, ki je bila nato preimenovana v Brez zapor, tudi mi spremenili ime iz Nočnih ukan v Močne ukane. Sprememba je bila vidna tudi na prvem našitku.

Leta 2000 je tekmovalo 15 ekip, nato pa je tekmovanje z leti pridobivalo ugled in tako je bilo na lanskem tekmovanju že 42 ekip, letos pa celo 46. Pri tem pa si večkrat postavimo vprašanje, zakaj tako dober odziv. Po mojem mnenju je kar nekaj razlogov za to. Ne vem, kateri razlog je najpomembnejši, verjetno pa je kriva mešanica vseh skupaj. Če bi jih našteval, bi začel z izbiro termina. Na našo srečo v tem terminu ni podobnih akcij in vodniki se verjetno radi odločijo, da taborniško leto začnejo z nekoliko bolj sproščenim tekmovanjem, kar Močne ukane vsekakor so. Na našem tekmovanju lahko tekmujejo ekipe, ki imajo tri, štiri, pet ali celo šest članov, le-tem pa se lahko na nočni orientaciji pridruži še vodnik. Svoje pa doda verjetno tudi (ne)spanje v telovadnici, ki je svojevrstna avantura.

Seveda pa ne smemo pozabiti na dobro organizacijo tekmovanja, bogate nagrade za najboljše in dobrih sendvičev, ki jih dobijo tekmovalci. Ponavadi smo imeli pa še krofe za nedeljski zajtrk. Letos pa smo se sladkali že v soboto popoldan, ko je tovornjak pripeljal 280 sladole-dov.

Daša Lamut
dasica@gmail.com
Foto: arhiv PRG

Poključski rod Gorje

V Gorjah se je taborništvo začelo najprej z dvema vodoma (en dekliški in en fantovski), ki sta se leta 1959/60 priključila četi Šumeči slap na Blejski Dobravi (četa odreda Jeklarjev Jesenice). Zaradi naraščajočega zanimanja za tabornike v Gorjah je prišlo do pogovora med vodstvom odreda Jeklarjev in vodstvom šole v Gorjah in tako se je ustanovila samostojna enota - Poključski odred Gorje.

Ob ustanovitvi je imel 136 članov (vsaj 10 polnoletnih članov so večinoma sestavljali učitelji). Tudi starešina je postala Marija Černe, učiteljica telovadbe v OŠ Gorje. Ustanovni zapisnik je bil napisan leta 1975, vendar pa je bilo po ustanovitvi vodstvo precej neaktivno. Taborništvo v Gorjah je znova zaživelo leta 1982, ko se je iz Jesenic v Gorje preselila družina Pančur.

Leta 1989 je bilo v društvu okoli 40 članov, 20-30 se jih je približno leto in pol usposabljal za bodoče vodnike (usposabljanje je potekalo kar pri Pančurjevih doma, sestanki so bili mešanica vodniških in sodniških tečajev). Kasneje sta vodstvo rodu prevzela Rok Pančur kot starešina in Matjaž Jesenšek kot načelnik. Od takrat Poključski rod Gorje neprekinjeno deluje, število članov pa se vsako leto giblje nekje med 70 in 90.

Zimska idila med lanskim zimovanjem GG-jev, na sredini je načelnica rodu Sonja Koren.

Taborniški prostori

Sestanki potekajo v prostorih dveh osnovnih šol, in sicer na OŠ Bled in OŠ Gorje. Drugače pa se lahko pohvalijo s taborniškim domom v Radovni. Hišo v Radovni jim za nedoločen čas oddaja Zavod za gozdojve, vendar imajo v planu menjavo prostora, ker so se tega že naveščali.

Starešina rodu - Gregor Robič.

Taborjenja

Poleg taborjenj organizirajo še jesenovanja in zimovanja. Taborili so na mnogih koncih, med drugim tudi na Kolpi, v Bovcu, v Kal Koritnici, v Bistrici ob Sotli, v Rakovem Škocjanu, letos pa so imeli pet dni skupnega taborjenja v Radovni, za preostalih pet dni pa je vsak vodnik izbral kraj po želji - trije vodi so taborili v Piranu. Jesenovanje in zimovanje imajo vedno kar v Radovni.

Sodelovanje z drugimi

Vsako leto z drugimi taborniki gorenjske regije organizirajo Vesela srečanja. Ob sodelovanju z mladinskim veroukom pa tudi vsako leto obiščejo vse krajanje v Gorjah in jim prenesejo Luč miru iz Betlehema. V sodelovanju z Ministrstvom za šolstvo in šport so letos vodili animacijo na podelitvi vodnega detektiva. Predavajo tudi v šolah v naravi, kjer v enem popoldnevu otrokom predstavijo taborniški program.

Zimovanje 2005.

Program

Z namenom, da bi vsi člani osvojili prav vse veščine in vsi enako delali, so standardizirali zahteve za osvajanje znanja. Naredili so rodovo zgoščenko, na kateri je napisan program in delovni listi kot pomoč vodnikom. Vsi njihovi vodniki imajo tudi znanje prve pomoči, kateri dajejo poseben poudarek.

Lansko leto na jesenovanju.

Problemi gorenjske regije tabornikov

Zaradi manjšega števila rodov na Gorenjskem je za vključitev k tabornikom ogromno povpraševanje tudi pri njih. A imajo, kot vsi drugi rodovi, problem zaradi pomanjkanja vodnikov. Letos se je vodstvo rodu zamenovalo, vendar je prioriteta še vedno obstoj rodu in ne njegovo širjenje.

Vsako leto prenašajo Luč miru.

TABOR NA OBISKU

Mediji

Njihova spletna stran je <http://prg.rutka.net>. Časopisa nimajo, vendar pa po vsaki večji akciji vsak član dobi zgoščenko s slikami in kakšnim prispevkom.

Na taborjenju leta 2003.

Zanimivosti ali po čem se razlikujejo od večine drugih rodov

- Člani, ki plačajo članarino (4.000 SIT), dobijo darilo. To so bile letos majice, prejšnja leta pa mape, pasovi, skodelice, ...
- Pri prestopih in podelitvah znanja imajo svečanost v "duhovnem" pomenu, torej mirno in prijetno, ki je ponavadi v naravi. Lani so jo naredili na ledu, imeli pa so jo tudi že na obali jezera Kreda. Otroci dobijo nagrado za svoj uspeh, da se dobro počutijo in imajo motivacijo.
- Krojev večinoma nimajo, ima ga približno četrtnina rodu. Menijo, da ni praktičen in so bolj za rodova oblačila, ki si jih tudi večkrat oblečejo. Zato pa ima vsak vod svoj razpoznavni simbol, eni imajo puloverje, drugi rutke, tretji majice, ...
- Da ne bi imeli novi člani občutka, da so s tem, ko so plačali članarino, kupili mačka v žaklju, peljejo zainteresirane še pred plačilom članarine na akcijo, da se odločijo, če jim je to všeč in če se bodo sploh priključili tabornikom.
- Trudijo se za vključitev staršev v funkcije, trenutno je tudi propagandistka ena od staršev.

Struktura rodu

MČ (2 voda)	15
GG (4 vodi)	37
PP (klub)	12
Grče	9
Skupaj	73

Rodova uprava

Starešina:	Gregor Robič
Načelnica:	Sonja Koren
Gospodar:	Rok Pančur
Tajnik:	Miha Pikon
Propagandistka:	Ema Pogačar
Blagajničarka:	Marijana Pančur

Taborjenje na Kolpi.

Maruša Baša
marusa.basa@rutka.net

INTERVJU

Špela Rožman

Špela je študentka fizike, profesorica na sežanski gimnaziji, načelnica RKJ Sežana. Tabornica od samih začetkov rodu, nato vodnica, načelnica PP, načelnica GG in še marsikaj. Pripravljena sprejemati vedno nove izzive in si, tako kot ostali člani RKJ, vedno dovoli sanjati. Zakaj pa ne!

Izbor za prežživele.

Tabornica si, odkar delujejo taborniki v Sežani, vseeno pa vedno črpaš nove in nove ideje za delo v rodu. Od kod ti vsa energija?

Iz rodu. V našem rodu ni težko delati. Niso vse ideje moje, kakor tudi nisem jaz vedno tista, ki moje ideje realizira.

Poglejva malo v prihodnost ... kje se vidiš v ZTS?

V ZTS? Morda sem bolj zapečkarški tip. Definitivno znotraj RKJ, morda se nekoč, ko mi bo načelniški stolček izmaknil nekdo sposobnejši (in dnevi so mi šteti), odpravim malo širše, recimo na JPN območje. Dlje pa ne. Potem postanejo zadeve preveč "politične" ...

Zdi se, da vaš rod uresniči vsak cilj, ki si ga zada, ne glede kako nemogoče se zdi

na začetku. Obstaja recept?

Naš rod ne uresniči vsakega cilja. Od časa do časa nam spodleti "na debelo". Letošnja Misija Sicilija je recimo tak primer. To je bil namreč kompromis, nado-mestek za Explorer belt, ki je bil planiran na začetku. Kaj se je zgodilo, zakaj je zadeva propadla, zaradi koga je propadla ... To sploh ni pomembno. Spodletelo je rodu. Prav tako, kot je vse ostalo uspelo rodu. Če hočeš recept, je po mojem to to. Ekipa. Tim, ki dela skupaj, zgreši ali pa zmaga skupaj. RKJ to danes definitivno je. In seveda sanje, domišljija, samozavest, ...

Se ti zdi, da s(m)o taborniki v Sloveniji preveč vkalupljeni?

Nekateri rodovi so dosti preveč obremenjeni s tradicijo in v spremembah vedno vidijo nekaj slabega. Dejstvo pa je, da preživijo le tisti, ki se znajo prilagajati. Šotor in večerni ogenj že dolgo niso več dovolj za tabornika. Mogoče za MČ-jja. Danes lahko kupiš šotor zraven kruha. Taborjenje s programom, kjer je 75% kopanja, je mimo. Vsako leto je treba narediti nekaj novega, nekaj drugačnega. Normalno, da ti s časom zmanjka idej. Nič hudega, jo pač ukradeš v sosednjem rodu. Malo predelaš, da služi tvojemu namenu, pa je. Tako delamo mi. Od časa do časa izvedeš kako akcijo s kakšnim drugim društvom - ni nujno da taborniškimi, dobiš kakšno idejo ...

Letos ste izpeljali tudi GG tabor na Siciliji, taborili ste skupaj s katoliškimi skavti. Se delo s tako skupino močno razlikuje od običajnih metod, ki jih uporabljamo mi?

Seveda. Že rodovi po Sloveniji se močno razlikujejo po svojih navadah, kaj šele dve skupini, ki prihajajo iz tako različnih kulturnih okolij. To, da so Mesinci katoliški skavti, še ni tako velik problem.

INTERVJU

Oni so imeli ob devetih jutranjo molitev mi pa "Kupček rad" (naša varianta duhovnosti na taboru). Mi smo vsako jutro dvignili zastavo in jo zvečer spustili. To se zdi njim zelo čudno. Zastavo se ja dvigne na začetku tabora in zadnji dan spusti. Kljub temu se je vsako jutro dviga udeležil en vod, ki je s svojim pozdravnim krikom prispeval k pozdravu zastavi. Naše nočne straže razumejo kot mučenje otrok, mislim, da sem trikrat razlagala, da je to del vzgoje, da je straža odgovorna za cel tabor, da pazi na svoje prijatelje ... Njihova dekleta ne smejo nosit majic brez rokavov. Rokavi majčke morajo biti minimalno do komolca. Tega mi ne razumemo oz razumemo kot mučenje otrok. Skupine mešane po spolu so nesprejemljive, kljub temu so se na bivak odpravili "po naše". V Mesino na izlet smo šli pa "po njihovo". Saj zato gre. Za izmenjavo kulture, navad, izkušenj, ... Če ne bi bilo njih, ne bi nikoli poskusila s starostno mešanimi vodi na taboru. Njihovi so prvič videli prizmo z luknjačem, prvič so se preizkusili s kompasom in karto. Dobili smo ogromno novih idej, z ogromno njihovimi navadami se ne strinjamo. Oboje je koristno.

Problem pri nas je, da se že dva roda težko zmenita za skupno taborjenje. Če pa se že, potem se gotovo skregajo po treh urah, ker niso sposobni prilagajanja. Drug drugemu vsiljujejo ideje in niso pripravljeni poskusiti drugače. Saj niso vsi taki ... Le zlata večina.

Kvalitetno in izvirno delo RKJ je bilo letos opaženo z nagrado Skavt Peter v kategoriji najboljša rodova akcija, prislužili ste si ga z akcijo Preživelih ... Zakaj pravzaprav gre?

Preživelih so bili najprej sanje, vendar smo se jih drznili uresničiti. V rodu imamo veliko število PP-jev, ki potrebujejo nove izzive, nove dogodivščine; PP-ji imajo razne idole predvsem iz medijskega okolja, sanjajo, da so zvezde ... le zakaj jim tega ne bi nudili mi? Poleg tega pa je našemu rodu zelo koristila vsa medijska pozornost, ki smo je bili deležni. Prepoznavnost je pomembna tako v okolju, v katerem delaš, kot tudi širše po Sloveniji. Doma tako lažje dobiš člane, lažje prepričaš starše, da si vre-

den zaupanja, lažje pridobiš sredstva tako od občine kot od zasebnih donatorjev in sponzorjev. Zunaj se tvoji člani počutijo super, ker ostali vedo od kje so, kdo so J'rite ... Ponosni so na svoj rod, do društva čutijo posebno navezanost. Ponosni so, da so taborniki. To je pomembno.

Tako smo pripravili prvi taboriški 'reality show' - Preživelih. Koncept akcije je bil zastavljen že jeseni. 12 ljudi v gozdu s spalno vrečo in nožem. Edini pogoj za udeležbo je bila ustreza starost (nad 16 let). Vabljeni so bili tako taborniki kot netaborniki ter člani drugih rodov po Sloveniji. Želeli smo si razgibane strukture ekipe preživelih: polovica naših članov, četrtnina tabornikov iz drugih rodov ter četrtnina netaborniških udeležencev. Po opravljenih predstavitev, psihotestih in ostalih predpripravih je bila struktura prav tako kot smo si je želeli, vendar se je v Preživelih na koncu preizkusilo 7 članov RKJ, 4 taborniki iz drugih rodov ter le ena netabornica. Akcija je bila nedvomno uspešna. Nagrada Skavt Peter pa je bila pika na i.

Vendar to ni bila edina akcija s katero ste kandidirali za to prestižno taboriško nagrado ...

Prijavili smo se v treh kategorijah: Nagrada za rodovo akcijo s Preživelimi, GG tabor Sicilija 2005 ter PP Misija Sicilija 2005. **Skavta Petra za Misijo in Tabor Sicilija niste dobili, saj ste bili praktično brez konkurence. Se ti zdi, da se vam je zgodila krivica?**

Ne, niti približno. V našem rodu so sicer nekateri ob tem protestirali, a mislim, da zato ni potrebe. Akciji sta bili odlično zastavljeni, odlično izpeljani in sta več kot izpolnili vse svoje zastavljene cilje. Nagrada Skavt Peter bi pomenila, da so nas opazili drugi, kar pa ni bil cilj teh akcij. To je bil cilj Preživelih.

Škoda pa je, da se ostali rodovi ne prijavljajo na take natečaje. Taka nagrada ni pomembna samo za organizatorja akcije. Pomembna je za rod. Člani dosti raje delajo v društvu in za društvo, na katero so ponosni. Skupni uspeh in zunanja pohvala pa k temu definitivno pripomorejo.

In kje je častno mesto za nagrado? :)

Za enkrat na Samotovi nočni omarici. Taborniki v Sežani namreč še vedno nimamo svojega klubskega prostora, kamor bi lahko izobesili vse naše pohvale, nagrade ... Upamo, da se bo to kmalu spremenilo.

Letošnje taborjenje na Daljnih njivah.

V dandanašnjem svetu sta vsak žarek upanja in vsak simbol miru lahko vredna zlata. Ne moremo ustaviti vojn, lahko pa se zazremo globoko vase in se vprašamo, ali smo pripravljeni narediti nekaj simboličnega za mir na svetu. Čas je, da vsi taborniki stopimo skupaj, se predstavimo kot močna in dobro organizirana organizacija, ki ima moč ozavestiti ljudi. Mir je potreben, za nas in za našo prihodnost. Tudi letos bo akcija Luč Miru iz Betlehema potekala v sodelovanju z ZSKSS, SZSO in ZBOKS! Vsi ste vabljeni, da se udeležite osrednje proslave, ki bo tokrat v Ljubljani.

Več informacij še sledi!

Odbor za pripravo LMB pri ZTS

Soteskanje!

Deset metrov nižje te čaka hladna voda. V okornem neoprenu se nerodno odrineš in v sekundi ti telo zalije ledena voda. V prvem šoku hlastaš za zrakom in plavaš proti površju, čeprav te rešilni jopič drži varno na površini. Okusil si radost soteskanja.

Slovensko Posočje je prepredeno z ozkimi gorskimi rečicami, polnimi tolmunov, slapov in naravnih toboganov. Pred nekaj leti se je pojavilo organizirano vodenje skozi kanjone. No, vodenje je nekoliko premil izraz. Na teh izletih lahko sproščamo odvečno energijo in se potešimo z ekstremnimi dozami adrenalina, obenem pa spoznavamo slovenske naravne lepote.

Soteskanje bi lahko definirali kot skakanje v tolmune, vožnjo po toboganih, ki jih je tisočletja klesala reka, predvsem pa kot veliko mero smeha, zabave in mrzle vode. Ne gre le za užitek ob skoku, veliko vlogo igra tudi premagovanje strahu. Ko stojimo nad slapom in čakamo na naš skok, so nekateri neučakani, drugi pa negotovi in dvomijo, da so sposobni skočiti. Ravno slednji zberejo pogum ob spodbujanju kolegov in pri naslednjih brzicah so tudi sami neučakani in si želijo občutka hladne gorske vode na obrazu. Pri vsem je prisoten najmanj en vodič, ki nas varuje in obenem uči pravilnega canyoninga, kot s tujko rečemo tej adrenalinski dejavnosti.

Druga zanimivost soteskanja je spuščanje z vrvjo, a ne po steni, temveč po slapu. V primeru, da se slap prelomi in nas na dnu čaka skalna polica, se boste med deročo vodo spustili z vrvimi.

Zaradi visokih skokov, zlizanih skal in udarcev ob njih je potrebno nekaj zaščite. Na prvem mestu sta trdna

čelada in rešilni jopič. Jopič nas bo ob skoku obdržal na površini, sicer bi zaradi višine potonili globoko v hladno vodo. Neoprenska obleka je naslednji pojem, ki je neposredno združljiv s canyoningom. V vsakem primeru zahtevajte 5 milimetrsko obleko s čevlji in rokavicami. Tako debela obleka vas uspešno varuje pred trki z skalami, medtem ko bi v 3 mm obleki te trke občutili že premočno. Brez rokavic bodo vaše dlani že po nekaj minutah v ledeni vodi prezeble in okorne. Pri varnosti še en nasvet: gre za adrenalinsko

avanturo, zato je nujno popolnoma upoštevati navodila vodiča. Le-ta nam bo znal pravilno svetovati in nas varno voditi skozi kanjon, saj je za to usposobljen.

Canyoning je lahko odlična akcija, namenjena vodu PP-jev ali grč. V primeru, da smo na letnem taborjenju v bližini kakšnega kanjona, na katerem je organizirano soteskanje, nikar ne pomišljajte. Canyoning je odlična poldanska dejavnost za sicer natrpan urnik vodnikov ali drugega vodstva.

Foto: Jošt Bukovec

Nujna varnostna oprema:

- 5mm neoprenska obleka s čevlji in rokavicami,
- varnostna čelada,
- rešilni jopič,
- ... v primeru spuščanja po vrvi pa še:
- plezalni pas in pripadajoča oprema,
- plezalna vrv.

Primož Kolman
primoz.kolman@yahoo.com

ASTRONOMIJA

Črne luknje

Drugi pojav v vesolju, kjer vladajo ekstremne razmere in s katerim se poleg velikega poka ukvarja kozmologija, so črne luknje. Črne luknje so področja v vesolju, kjer vlada tako močna gravitacija, da jim ne more uiti niti žarek svetlobe. Problem črnih lukenj je ravno v tem, da jih ne moremo videti. Obstoje črnih lukenj smo še do pred kratkim imeli le za teoretično možnost, vendar v zadnjem času astronomi odkrivajo vedno več pojavov, ki bi lahko bili posledica prisotnosti črnih lukenj. Taki pojavi, ki bi nakazovali možnost prisotnosti črne luknje, bi lahko bili na primer viri nenavadno močnega sevanja, ki jih najdemo v bližini nekaterih zvezd ter v središčih galaksij.

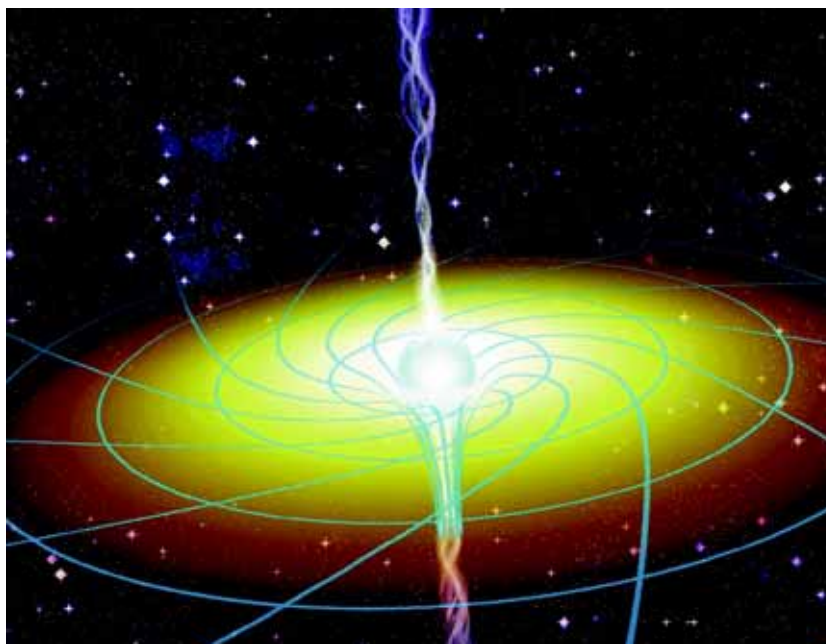
S teorijo črnih lukenj se srečamo že pred nekaj stoletji. Že Newton je dokazal, da se z velikostjo telesa večja tudi njegova gravitacijska privlačnost. Znani francoski fizik in matematik Laplace se je na podlagi tega vprašal, za koliko bi morali povečati Zemljo ali zvezdo, da bi na površini dobili tako močno gravitacijo, da z nje ne bi mogla uiti niti svetloba. Danes vemo, da takšno telo v vesolju ne more obstajati. Površina telesa iz katerekoli snovi, ki jo poznamo, ne bi zdržala tako močne sile in bi se že mnogo prej sesedla. Toda za začetek je bilo teorije dovolj.

Črne luknje so v resnici zelo majhne, toda izredno goste tvorbe. Gostota snovi je tako velika, da ne poznamo primerjave. Da bi dobili črno luknjo bi na primer Zemljo morali stisniti na velikost pingpong žogice, s tem da bi njena masa ostala enaka. Nihče pa pravzaprav ne ve, kakšna je v resnici črna luknja. Nihče namreč še ni pogledal izza horizonta dogajanja, ki predstavlja mejo, izza katere ni vrnitve. Najverjetneje je celotna masa črnih lukenj skoncentrirana na velikost, ki je tako majhna, da zanjo več ne veljajo običajni zakoni fizike, temveč kvantna

mehanika. V takih razmerah pa so mogoče tudi zelo čudne stvari. V svetu, kjer veljajo zakoni kvantne mehanike, so namreč mogoče tudi stvari, ki so skregane z zdravo pametjo. Tu je možno vse, kar lahko sicer srečamo le v sanjah ali filmih znanstvene fantastike. Teoretično bi lahko bile črne luknje bližnjice do drugih koncev našega Vesolja ali pa celo vrata v druga vesolja. Vendar pa tega na žalost nikoli ne bomo mogli izvedeti, saj se domnevni potnik nikakor ne bi mogel več vrniti - vsaj ne po isti poti.

Tu pa se zgodba o črnih luknjah še ne konča. Nekateri znanstveniki so mnenja, da črne luknje pravzaprav sploh niso tako "črne". Zakoni kvantne mehanike naj bi poskrbeli za to, da naj bi se prav na horizontu dogajanja iz "nič" ob sevanju rojevala tudi materija in antimaterija. Antimaterija, ki bi padla onkraj horizonta dogajanja bi tako postopno povzročila izničenje materije v središču. Tako naj bi vsaka črna luknja sčasoma izpuhtela ...

Shematski prikaz ukrivljenosti prostora - časa v bližini črne luknje.

Kaj se dogaja s pitno vodo?

Še ne dolgo tega smo slepo verjeli, da iz naših pip teče povsem zdrava čista voda. Danes temu ni več tako. Zavedamo se, da je voda lahko polna nevarnih industrijskih ostankov, težkih kovin, strupov iz mrtvih njiv industrijskega kmetijstva, izcedkov bližnjih deponij in množice drugih strupenih kemikalij.

V pitni vodi je lahko prisotna cela zbirka najhujših strupov. V njej lahko najdemo klor, svinec, kadmij, krom, živo srebro, arzenik, cianide, fluoride, benzen, klorbenzen, radon, PCB-je, dioksine, kloroform, vinilklorid, tetra-kloretilen, metilklorid, nitrata, več kot 300 različnih ostankov pesticidov, antibiotike, hormone, farmakološko aktivne snovi ter vsakovrstne biološke kontaminante iz bližnjih greznic in divjih odlagališč. Pitna voda lahko ogroža naše zdravje! Kaj lahko storimo? Edini način, da ugotovimo kakšno vodo pijemo, je, da jo analiziramo.

Članek o filtriranju vode lahko preberete v majsko-junjski številki Tabora (letnik 2005). V njem najdete najpreprostejše načine prečiščevanja vode, ki jih lahko sami izvedete.

Medtem ko nas nenavadna barva ali vonj ali kovinski okus takoj opozorijo na nečisto vodo, pa nekateri onesnaževalci ostanejo neodkriti. Svinec na primer je brez okusa, vonja in barve. V vodo lahko pride prek spajkanih spojev na armaturah in vodovodnih napeljav, ki so jih uporabljali v stanovanjski gradnji do konca osemdesetih let.

Čeprav mestni vodovodi za raz-

kuževanje vode uporabljajo klor, pa kloriranje ni stoodstotno uspešna metoda. Še vedno lahko pride do pojava določenih mikroorganizmov v vodi. Kljub temu, da je voda razkužena, lahko pride do onesnaženja med pretokom po dolgih mestnih vodovodih, ki vodijo do naših stanovanj.

Kaj lahko najdemo v pitni vodi:

- okus in vonj po kloru, ki je posledica razkuževanja vode s klorom,
- plesniv in sluzast okus ter vonj povzročajo alge, plesen in bakterije, ki živijo in se razmnožujejo v vodovodih,
- motnost povzročijo v vodi raztopljeni delci in usedline,
- vonj po gnilih jajcih nas opozarja na prisotnost amoniaka v vodi,
- barva nas vodi do odmrlih

organskih snovi in kovin, kot je na primer železo.

Mnogo težje pa je v vodi odkriti prisotnost:

- spojini klora, kadar ta reagira z drugimi elementi in spojinami v vodi,
- strupenih kovin, kot je svinec ali živo srebro,
- razpršene organske zmesi vključno s kemikalijami in pesticidi,
- mikroorganizmov, kot so bakterije in virusi, ki živijo v vodi.

Vrsta onesnaženosti pitne vode je v precejšnji meri odvisna od tega, kje živite. Če stanujete v večjem mestu, so lahko vaša prva skrb klorove spojine, onesnaženje s klicami in ponekod svinec. Če živite v okolju, kjer dobivate vodo iz lokalnih vodovodnih zajetij, se v njej lahko pojavijo nitrati, pesticidi, bakterije in fekalije. Vse te snovi so zdravju škodljive.

Foto: Blaž.

Kapelice na križiščih kot pripomoček za orientiranje

Zima s kratkimi in hladnimi dnevi je pred nami. Izleti in pohodi v naravo so sicer koristni, večkrat pa se pogosto lahko končajo v mraku in megli. In kaj storiti, če v takih okoliščinah brez pripomočkov za orientacijo skrenemo iz idealne smeri in se izgubimo? Kako najdemo pot do najbližjega naselja? Oglejmo si nekaj dokaj nezanesljivih načinov, pa vendar toliko dobrih, da lahko najdemo nekatere informacije iz znakov na poti oziroma človekovih navad.

Kapelice, razpela in ostala znamenja

Slovensko podeželje se ponaša z za Slovence značilnim bogastvom religioznih, krščanskih znamenj. V mislih imam predvsem razpela, ki so lahko kamnita, lesena, kapelice ter ostala znamenja. Razpela običajno prikazujejo križanega Jezusa, kapelice pa nudijo zavetje kipom ali slikanim prizorom iz verskega izročila. Razlogov, zakaj so ljudje postavljali znamenja, je veliko, večinoma pa so nastala kot izpolnitve zaobljub.

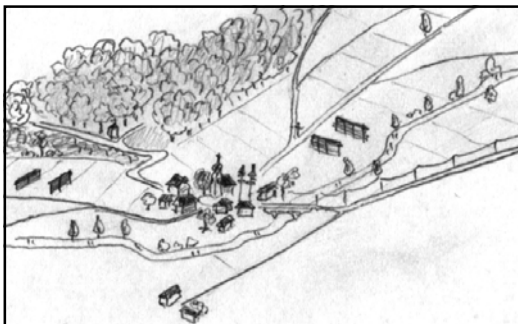
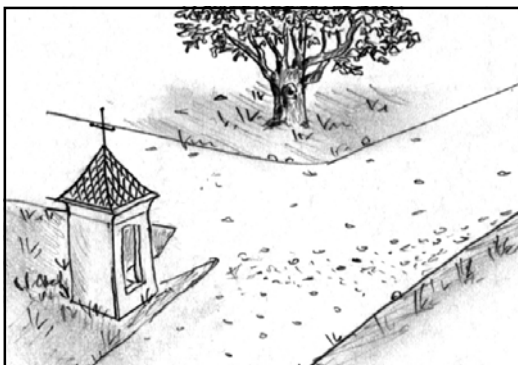
Večkrat stoji več kot 10 kapelice v sklopu in skupaj pripovedujejo zgodbo o križevem potu. Poleg takih večinoma stojijo kapelice samostojno in takim bom posvetil nekaj več pozornosti. Kako nam kapelica lahko pomaga pri gibanju v naravi, se boste vprašali? Kapelice in znamenja so namreč **največkrat** (ne pa vedno!) postavljena v bližini pomembnejših točk kot so;

- pričetek naselja,
- križišče, razcep poti,
- most čez vodotok,
- druge pomembne točke (zgodovinske, za graditelja osebno pomembne).

Znamenje tako **običajno** stoji na tak način, da ga vidi čim več mimoidočih, torej s pogledom proti smeri, od koder se pričakuje večji promet.

Križišča cest, poti

Poti in ceste so nekoč nastajale brez prostorskega in družbenega planiranja kot danes. Pot je nastala tako, da so ljudje lahko gledali na teren čim lažje in čimprej prišli od svojega doma do njive, cerkve ali do najbližjega večjega kraja. Zato lahko pri tradicionalnem tlorisu cest in poti na podeželju opazimo, da razcepi poti iz naselij potekajo pod os-

trimi koti v obliki rogovile. To načelo pa se je v moderni dobi dodobra spremenilo zaradi asfaltiranja cest ter spremljajočih rekonstrukcij, ki je zaradi racionalizacije spremenilo veliko križišč in razcepov, na starih neasfaltiranih cestah in gozdnih cestah pa to še opazimo.

Pesek, smeti ob poti

In kako si lahko pomagamo, če je križišče asfaltirano? Tako kot na asfaltiranih, lahko tudi na ostalih križiščih ocenimo, katera cesta je bolj v rabi od druge, saj se na vozišču tistih cest, ki niso toliko v rabi nabirajo smeti in pesek v večjih količinah kot na bolj prometnih.

Kosobrinovi pripravki

Narava nam v mesecu novembru ponuja še veliko užitnih plodov, iz katerih si z malo dobre volje lahko v naravi v kotličku skuhamo izredno dobre marmelade, čežane, sirup, sok ipd. Plodove omenjenih rastlin oberemo po prvi ali drugi slani.

Jerebika

MARMELADA

Potrebujemo enake dele šipkovih, glogovih in jerebikinih plodov. Vse nabereemo po prvi slani. Plodove dušimo z malo vode in neprestano mešamo, da se nam zmes ne prime na posodo. Ko se zmes nekoliko ohladi, jo pretlačimo skozi sito. Dobljeni čežani dodamo enako količino sladkorja ali medu, dodamo lupino neškropljene limone ter kuhamo še dodatnih 20 minut. Ob koncu dodamo še sok ene limone.

JEREBIKIN SIRUP

Potrebujemo 5 litrov surovega soka, 1 kg sladkorja, 1 kg gozdnega medu.

To mešanico kuhamo tako dolgo, da začne vreti in nato še 20 minut. Sirup shranimo v dobro zaprte steklenice in v temni prostor ali ga takoj uporabimo. Sirup uporabljamo za prehladna obolenja ali za žejo zmešan z vodo.

ŠIPKOV SOK

Potrebujemo: 5 kg šipka, 2 litra vode, 1 kg sladkorja.

Šipek razpolovimo in odstranimo pečke. 20 minut jih kuhamo v vodi pri zmerni temperaturi. Sok precedimo. Soku dodamo sladkor in ponovno segrejemo, da zavre. Sok naj vre še 15 minut, nato ga prelijemo v steklenice in dobro zapremo, lahko ga ohladimo in takoj uporabljamo.

ŠIPKOVA ČEŽANA

Potrebujemo: 1/2 kg očiščenega šipka, 1 kg sladkorja.

Očiščen šipek prelijemo z vodo, posodo pa pokrijemo z gazo in pustimo stati dva dni. Nato mešanico dobro stolčemo ali zdrobimo in pretlačimo skozi sito, dodamo sladkor. Kuhamo na ne prevelikem ognju tako dolgo, da se sladkor raztopi. Čežano pojemo po kakšnem dobrem obroku ali jo namažemo v palačinke.

ŠIPKOVA MARMELADA

Potrebujemo: 1 kg očiščenega šipka, 1,5 kg sladkorja.

Šipek prelijemo z vodo in pustimo vreti pol ure. Maso pretlačimo skozi sito, dodamo sladkor, dobro premešamo, nato naj vre 20 minut. Kozarce napolnimo z vročo maso in zapremo.

SOK IZ ČRNEGA TRNA

Potrebujemo: 1 kg svežih plodov, 2 litre vode, 1 kg sladkorja

Priprava: plodove črnega trna zmeljemo, prelijemo z 1 litrom vode in pustimo stati 24 ur. Tej mešanici dodamo še 1 liter prekuhane vode ter kuhamo da zavre. Dodamo sladkor in kuhamo na majhnem ognju, da se sladkor raztopi. Precedimo ter nalijemo v čiste steklenice, dobro zapremo, lahko ga ohladimo in ga pijemo za žejo.

"Jaz" sporočila

V prejšnji številki tabora smo govorili o značilnostih dobrega odnosa med vodnikom in člani voda ter ugotavljali, da pomanjkanje discipline vodniku pogosto jemlje motivacijo za uspešno delo z vodom. Kot je bilo obljubljeno, pa se v tokratni številki posvečamo predvsem vprašanju **kako** se spoprijeti s situacijami, ko nam člani voda delajo probleme in nam onemogočajo, da bi srečanje izpeljali tako, kot smo načrtovali.

Ob delu z vodom vodnik lahko pri svojih članih zazna dve vrsti vedenja - vedenje, ki je zanj **sprejemljivo** (npr. *Mibec pomaga Timu pri šivanju šotorke*), ali pa je za vodnika **nesprejemljivo** (npr. *medtem ko Mibec šiva šotorko, Tim z alkoholnim flomastrom čečka po njej*).

sprejemljivo vedenje
nesprejemljivo vedenje

Črta sprejemanja je seveda odvisna od več faktorjev: od dejanja samega (*nesodelovanje je za vodnika labko še sprejemljivo, uničevanje materiala pa nikakor*), od posameznika, ki to dejanje izvaja (*če Mojca brez vprašanja vzame žogo iz omare, je to za vodnika sprejemljivo, če pa enako naredi Anže, je to za vodnika nesprejemljivo vedenje*), od specifičnih okoliščin (*ko na vodovo srečanje pride pogledat načelnik, se črta sprejemanja zviša*) in seveda tudi od vodnika samega (*vodnik Luka svojim članom pusti, da norijo naokrog, vodnica Tina pa se razjezi že, če je ne poslušajo pozorno*).

Vodnik tem lažje vodi vodovo srečanje, čim manj motenj oz. nesprejemljivega vedenja zazna. Zato je najboljše, če črto sprejemanja postavi čim nižje. Tako ga večina dejanj njegovih

članov ne moti. Seveda pa vsakršnega vedenja naših članov (niti pri tabornikih! ☺) ne moremo sprejeti. Takrat nam ne preostane drugega, kot da vplivamo na mladega tabornika, da svoje vedenje spremeni.

Vsak vodnik je gotovo že izkusil nemoč v situaciji, ko je nesprejemljivo vedenje svojega člana želel spremeniti z direktnim ukazovanjem ali usmerjanjem, s svarjenjem ali grožnjami, z moraliziranjem ali pridiganjem. Celo dajanje nasvetov ali prijazno ponujanje rešitev je pogosto neuspešno. Mlademu taborniku namreč takšna sporočila dajejo občutek, da je nesposoben sam se domisliti rešitve za problem, poleg tega pa mu med vrsticami sporočajo, da je vodnik avtoriteta, ki jo mora ubogati, to pa v njem vzbudi odpor.

Še manj učinkovita so sporočila, ki mladega tabornika zatolčejo (kritiziranje, sramotenje, diagnosticiranje, ...), saj v njem vzbudijo le potrebo po obrambi. Tudi indirektna sporočila v smislu "no, danes imamo pa živalski vrt namesto tabornikov" ne delujejo učinkovito in pogosto zgrešijo svoj namen.

Če se opazujemo, kakšna sporočila vodniki največkrat posredujemo svojim

članom, ko želimo vplivati na njihovo neprimerno vedenje, lahko opazimo, da skoraj vedno vsebujejo (v odkriti ali prikriti obliki) osebni zaimek TI. Npr. *(TI) takoj prenehaj s tem početjem!*, *(TI) se obnašaj kot prvošolec!*, *(TI) bi lahko bil boljši!*

Poskusi enkrat namesto TI sporočila odgovornost prevzeti nase in uporabiti JAZ sporočilo: *"Kadar po vodovem srečanju ne pospravite za sabo, moram sam izgubiti še mnogo več časa, da vse spravim v red in to me spravi v slabo voljo."*

Pri večini mladih (in tudi starejših) imajo JAZ sporočila neverjetno moč. Le preizkusi na naslednjem vodovem srečanju njihovo učinkovitost. Če pa se ti zdi, da ta način ne deluje oz. ni dovolj; če imaš pri delu z vodom prav posebne težave, pri katerih bi ti koristil kakšen nasvet, pa piši na zgornji elektronski naslov in v naslednji številki Tabora se lahko posvetimo problemu, ki te zanima!

Literatura: Thomas Gordon: Training večje učinkovitosti za učitelje (Bečaj, 1992)

Kako naj vodim skupino, da me bodo ubogali?

Jure se ne more odločiti, kako naj ravna kot vodnik v svojem vodu - ali naj bo bolj popustljiv, ker razume svoje tabornike, ali naj bo strog, ker se vendarle mora vedeti, kdo je glavni.

Tovrstnih dvomov nima samo Jure, temveč večina voditeljev, ki jim je zaupana vloga vodenja različnih skupin. Dvomi obhajajo starše glede vodenja svojih otrok, učitelje v razredu, vodnike v taborniški skupini, direktorje v podjetju. Nekateri se opirajo na svoje uspešne izkušnje (ob tem spregledajo negativne izkušnje!), mnogi na podlagi učenja s posnemanjem prevzemajo načine vodenja starejših, nekateri so pretirano samozavestni in nimajo nobenih dvomov.

Znanost se problema loteva z raziskovanjem, ker znanstvenikom še zdaleč ni vse tako jasno in enostavno kot laiku pri vsakdanjem sklepanju in presojanju. Raziskave kažejo, da ni enega samega načina vodenja, ki bi bil najbolj učinkovit, oziroma da so v različnih situacijah lahko določeni načini vodenja uspešni, drugi pa ne.

Eden izmed problemov predstavlja tudi merjenje učinkovitosti, oziroma način, kako pojmujeemo učinkovitost in kakšen je končni cilj vodenja skupine. Če je staršu cilj, da bo njegov otrok skrajno ubogljiv, bo zagotovo izbral drugačen način vodenja, kot pa če mu je cilj, da otrok zraste v samostojno in odgovorno osebo (v velikem številu primerov je vprašanje, ali starši sploh imajo zastavljen končni cilj svojega ravnanja oziroma vodenja). V vsakodnevnih situacijah nas velikokrat zane-sejo čustva, torej ravnamo tako, da sprostim svojo napetost, ne pa tako, da bi sledili končnemu cilju.

Različne oblike vodenja lahko raz-

vrstimo v štiri sloge vodenja. Vsak ima svoje prednosti in pomanjkljivosti in jih je potrebno izbirati glede na cilj, ki ga želimo doseči.

Avtoritarno (avtokratsko) vodenje - vsa moč je koncentrirana v eni osebi, ki daje povelja ostalim članom skupine. Bolj se poudarja avtoriteta vodje kot razumevanje in enakopravnost med vodjo in člani skupine, odnosi se urejajo s kaznimi in nagrado namesto z osvешčanjem članov o njihovih pravicah in dolžnostih. Odnosi temeljijo na podrejanju.

Ta način vodenja se je pokazal učinkovit v različnih kriznih situacijah, ko so potrebne hitre odločitve, npr. v policiji, vojski, naravnih nesrečah. V taborniškem življenju so najbrž tudi prisotne takšne situacije, ampak naj to ne bi bil glavni slog vodenja.

Avtoritarno vodenje ima prednost tudi za vodjo, ker si zagotavlja disciplino in se obvaruje od različnih kritik, toda člani skupine postajajo vse bolj nezadovoljni, njihovo delovanje temelji na strahu pred kaznijo. Pri otrocih avtoritarno vodenje zavira razvijanje demokratskih načel.

Demokratsko vodenje - vodilo so vrednote kot so svoboda, enakopravnost in hkrati odgovornost. Navodila, ki jih posreduje, vodja pojasnjuje in razlaga, vsak član skupine ima možnost dajati svoje predloge in sodelovati pri odločanju o skupnih ciljih. Upoštevajo se potrebe in želje posameznikov, vendar ne smejo biti na škodo drugih. Odnosi temeljijo na dogovarjanju.

Ta način vodenja se je pokazal kot učinkovit pri vzgoji otrok, vodenju podjetja, v šolski situaciji. Potrebno je poudariti, da mnogi v demokratičnem vodenju zaznavajo le svobodo in pravice za sebe ob zanemarjanju le-teh za druge. Določiti pravo ravnotežje med navedenimi vrednotami je zagotovo velika modrost, zato večkrat dovolimo, da nas drugi ocenjujejo in presojujejo.

Liberalno (popustljivo) vodenje - vsakemu članu je prepuščeno, da odloča o svojem ravnanju, vodja ima bolj povezovalno kot voditeljsko vlogo. Ta način vodenja je primeren le za samostojne in zrele osebe, ki že imajo izdelane vrednote glede dela in družbe. Za vzgojo otrok se ni izkazal primeren, ker otrok še vedno potrebuje oporo v določenih normah in pravilih in se mora naučiti prilagajati, ker drugače ne more postati enakopravni član družbe.

Kaotično vodenje - naziv je za različne načine vodenja, ki se izmenjujejo. Vodja "vodi" na podlagi trenutnega razpoloženja, ne pa po izdelani strategiji. Člane skupine pogosto preseneča z neutemeljenimi kaznimi ali s pretirano popustljivostjo. Sodobne teorije ugotavljajo, da je najmanj primeren ali celo škodljiv za otroke, ker jim ne da nobene stalnice in opore. Otrok se ne more naučiti, kaj je prav in kaj ne.

Dragi vodniki, upam, da vam bo lastna presoja pomagala, da uporabljate čim večkrat pravo obliko vodenja.

Nepozabna družinska akcija

November je res hecen mesec, začetni oktober je uspešno za nami, ni pa tu še prazničnega decembra. Torej enkratna priložnost, da GG družina v rodu izkoristi kak prost vikend in skupaj s svojimi člani organizira nepozabno družinsko akcijo. Tale rubrika danes bo plodna, predlagane bodo tri možnosti, seveda pa je moja želja, da se z njimi ne omejujete, ampak pustite svoji domišljiji prosto pot in greste izven znanih, varnih okvirjev v nove razburljive dogodivščine.

V psiholoških vodah se obdobje, ki ga trenutno preživljajo naši GG-ji, imenuje kriza zgodnje adolescence; že naziv ni kar tako, kaj šele problemi, ki se porajajo. Gre za zavračanje pravil iz otroštva, oporekanje avtoriteti odraslih, za rangiranje in razvrščanje v manjše, ožje družbene skupine, vse z namenom - pripadati. Zato je naloga vodnikov, da imajo v mislih naravo starostne skupine in jim pripravijo nekaj, čemur se ne bodo mogli upreti.

Področja osebnostnega razvoja GG-ja:

- telesni razvoj,
- intelektualni razvoj,
- čustveni razvoj,
- duhovni razvoj,
- socialni razvoj,
- razvoj značaja.

I. Izlet v neznano:

Najamemo avtobus in popeljemo GG-je v neznano, povemo jim, kaj bodo potrebovali, nič pa ne izdamo o destinaciji ali programu. V primeru snega pa, recimo, napolnimo prtljajnik avtobusa s sanmi ali gumami. Izberemo zanimivo slovensko vas ali kraj, ki ni preveč oddaljen in startamo.

Na poti imamo postanek za WC in že prvo nalogo: Naloga je napisana v Morsejevi abecedi, zahteva pa, da od prodajalca na Petrolu izvedo neko lokalno posebnost ali trenutno ceno bencina, karkoli. Naloge naj se lotijo po vodih ali drugače določenih skupinah (uporabimo lahko kako skupin-

sko igro: *sestavljajo puzzle ali žrebajo bombončke glede na barvo*).

Ko prispemo v vas ali določen kraj, se vsak vod odpravi raziskovat, čez uro pa morajo nazaj prinesiti nekaj, kar jih spominja na pravkar spoznano okolje: *intervju z vaškim posebnežem, skico tamkajšnje fontane, šopek lipovih listov, življenjepis nekoga, ki že celo življenje živi tam, poročilo o spomenikih in bišah rojstev znanih Slovencev ...* možnosti je nešteto.

Po kosilu, beri okrepčilu pod staro lipo, jih presenetite z najavo prostega časa oziroma sankanja. Ko se naveličamo, se odpravimo proti domu in prijaznemu prodajalcu na Petrolu podarimo umetniško skico fontane, otroci pa že kličejo starše, da jih pričakajo na dogovorjenem mestu.

II. Festival

Vreme nam jo zna tudi v tem mesecu zakuhati, čeprav je naš program močno odvisen od njega, se le-to poživžga na naše želje. Tako lahko v dovolj velikih rodovih prostorih, dvorani ali večji učilnici pripravimo jesenski festival z naslovom "Za vsakogar nekaj". Člani naj sami predlagajo in pomagajo organizirati različne delavnice, ki jih prevzamejo vodniki ter aktivni PP-ji, predvsem pa smo pozorni na izvirnost in to, da bodo tudi fantje našli kaj zase.

Torej ne barvamo samo na steklo in ne izdelujemo samo iz gline, ampak se gremo 'rap' delavnico, pa barmanstvo - ali

mešanje koktajlov. Ne pozabimo tudi na imprologo in družabne igre.

Vsekakor pa je dobrodošlo v program festivala vključiti tudi koga zunanega iz lokalne skupnosti, da vam predstavi svojo dejavnost, npr.: čevljar bo izdeloval čevlje in druge izdelke iz usnja, lovci odpeljali mlade radovedneže v gozd ali na vajo streljanja z zračno puško, mogoče bi se na vaše povabilo odzvalo društvo za preventivo drog ali kdo drug z družbeno relevantno dejavnostjo. Proti koncu povabite starše članov, da se vam pridružijo, ne pozabite na prigrizek in pijačo ter zapeti kako taborniško pesmico.

III. Večer novoletnih zaobljub:

V primeru dokajšnje količine snega predlagam, da se podate na bližnjo jaso in izdelujete snežne skulpture. Organizirajte tekmovanje in ponudite nagrade. Proti večeru narejeno nedvomno pašo za oči primerno okrasite in osvetlite. Ena od nalog za člane pa bi bila do takrat pripraviti nastope, recitale ali igre oziroma skeče, česa so se v preteklem letu naučili, kaj novega so preizkusili, kaj si želijo v naslednjem letu ali h kakšnim novoletnim zaobljubam pozivajo ... Nato bi sledil glasbeni vložek, podelili bi nagrade in pogostili starše.

Reka idej ni nikoli izpita, kar pogumno "zabredite" vanjo.

I love Paris in the summer ...

Med pristajanjem na letališču Charles de Guelle sem si mrmral legendarno pesem Franka Sinatre "I love Paris". V prijetno ohlajenem letalu sem strmel skozi majhno lino na večerni Pariz in v mislih še vedno vrtel Sinatro. Gledal sem široke ulice, ljubke predmestne hiše in brezkončnost mesta. Pariz je postopoma izginjal daljavi, objemal ga je siv, turoben smog toplega avgustovskega večera.

15 000 kosov železa, 7 000 ton in dve leti, 320 metrov višine, 370 samomorilcev, Eifflova pisarna na najvišji ploščadi, v najmočnejšem vetru se zamaje le za 12 cm. Eifflov stolp.

Eifflov stolp, leta 1889 postavljeni velikan, je bil zgrajen v samo dveh letih za svetovno razstavo. Šele leta 1910 je bilo določeno, da se stolp ohrani zanamcem - v nasprotnem primeru bi verjetno končal kot staro železo. Stolp obišče 4 milijone obiskovalcev na leto; se je Eifflo splašalo ohraniti? ☺

Izprazen rondo pri Slavoloku zmage.

V mestnem centru je veliko znamenitosti, katerih ogled je obvezen. Eifflov stolp, muzej Louvre, Elizejske poljane, Notre Dame, grič Monmartre, trg Concorde, ... Neme priče zgodovine in nepozabnih zgodb, od napada na trdnjavo Bastilja do tragične zgodbe med Abélardom in Héloïse, avtorjema najlepših ljubezenskih pisem.

Zanimivo je, da romantika, ki nam jo kažejo v filmih in knjigah, ni tako očitna. Verjetno k temu pripomore mesec, v katerem sem obiskal mesto, avgust. V njem se večina Parižanov odpravi na dopust, mesto pa zavzamejo horde turistov z vsega sveta, ki želijo kar najbolj spoznati francosko prestolnico.

Pariz vam zleze pod kožo. Njegova veličina, množica ljudi, ljubke četrti - latinska, kitajska, črnska, ... v vsaki si ustvarimo svojo zgodbo, vsaka nam pusti svoj vtis. Ti majhni koščki, ki se nam vtisnejo v podzavest, so delčki velike sestavljanke, ki bo predstavljala naše mnenje o mestu, naj bo to dobro ali slabo. Zase pa vem, da je pariška sestavljanika zame ena najlepših.

Zanimive številke:

- 1921: populacija Pariza: **3 milijone**.
- 1925: Razstava krasilnih umetnosti privabi **16 milijonov** obiskovalcev.
- Okrog **500 000** ljudi uživa mamila.
- Pariz obišče letno **20 milijonov turistov**.
- **45%** Parižanov živi samih.
- **800 000** Parižanov redno obiskuje psihiatra.
- Poleti se na jug odpelje več kot **2 milijona** avtomobilov.

Z avtomobilom ali letalom?

Avtomobil: 12 ur, cca. 15 000 SIT za cestnine in cca. 15 000 SIT za gorivo (ena smer);

Letalo: 2 uri, cca. 70 000 SIT za odraslo osebo (ena smer).

Gledano s finančnega vidika, se trem ali več osebam bolje izplača na pot odpraviti z osebnim avtomobilom, čeprav nam vzame več časa in je možnih več zapletov (nepoznavanje ceste in poti ipd.)

Pariz ima dobro organiziran javni prevoz, vsak dan ga uporablja skoraj 40 odstotkov prebivalcev. Večina potnikov uporablja znameniti metro (1,2 milijarde letno). Čeprav je precej počasen (povprečna hitrost 20 km/h), je edina možnost, če se želimo izogniti prometnim konicam.

Razgled z Eifflove pisarne.

Mitja Belak

Skoraj nemogoče ga je zgrešiti. Mitja je zelo glasen 12 letni tabornik, ki vedno zganja kakšne norčije. Kjerkoli sem ga do sedaj opazil, mi je takoj padel v oči. Na taboru je bil glavna zvezda, na čistilni akciji Šmarne gore je naokoli hodil z obcestnim znakom, ki ga je našel ležati nekje v gozdu, na Močnih ukanah je bil v kopici GG-jev med najglasnejšimi in po opravljenem intervjuju sem prišel samo še do potrditve. Mitja je res prava FACA!

Predstavi se našim bralcem!

Sem Mitja Belak. Sem tabornik pri RST iz Domžal. Sovražim verske ne-
strpneže, rasiste in nacionaliste. Sem za LDS! Poslušam Linkin' Park. Ne maram neokusne zelenjave (paradižnik, koleraba, fižol, grah, koruza, ...) in vse tiste stvari, ki so "kao" tako zdrave in kasneje po njih bruhaš ☺!

Kako dolgo si že tabornik in zakaj si sploh postal tabornik?

Tabornik se od leta 2001. Postal sem tabornik, ker je tudi starejša sestra bila tabornica, ker rad hodim na taboru in ker je super družba.

Sprva si bil tabornik pri Rašiškem rodu, sedaj pa ste se z družino preselili v Domžale in si tabornik pri RST. Je težko kar tako naenkrat zamenjati rod?

Ne, saj smo vsi taborniki!

Na letošnjem taboru Rašiškega rodu v Završah pri Mislinji si bil glavni in najbolj opazen. Ti je bilo všeč?

Zelo mi je bilo všeč na taboru! Posebej senčno gledališče in ker mi nastopati pred ostalimi ni problem, tudi improliga. Najboljše od vsega pa je bila zadnja noč na taboru. V tej zadnji noči sva s prijateljem Lenartom zavezala vse vrvice na šotorih (žal ima že vsak MČ žepni nožek L), zbudila sva starešino rodu Kulija, predstavila sva štabne šotore preko malih šotorov, obračala sva šes-

terce, nekatere vhode šotorov sva "zabarikadirala" s stoli in mizami. Bilo je zelo zabavno ☺!

Se nisi bal morebitne kazni in jeznih pogledov?

Neeeeee! Kaj pa mi "čejo" narediti! ☺

Hobiji?

Taborniki seveda ☺! Rad tudi streljam z zračno puško! Všeč mi je računalništvo in internet ter improliga. Ali dihanje šteje pod hobije? To namreč počnem kar naprej. In gre mi zelo dobro ☺.

To je malce težko vprašanje. Pa vendarle. Imaš kakšne cilje za prihodnost?

Čim manj delat in čim več zaslužiti. Mogoče kaj v povezavi z računalništvom. Upam, da se to sedaj ni slišalo kot da sem lenuh. No, sej ne da nisem ☺!

Prej si omenil veliko stvari, ki jih ne maraš. Kaj pa ti je všeč?

Sploh preveč stvari!

Recimo ...

Pizza štirje letni časi, palačinke s kakavom (ne s čokolado!!!!), kava z mlekom, čili, ...

In kakšna dekleta ...

Živa! Imeti morajo nos, oči, usta in vsaj dvoje ušes. Ne bi se spuščal v podrobnosti.

Tvoje sporočilo svetovni javnosti, ki

bo prebrala tale intervju ☺!

Lenart Slabe je car! Kartice ATI RADEON so boljše od GEFORCE kartic. Vztrajajte pri SONY ERICSSONU. Čokolino je primeren za vse starosti. Petke v šoli so super. Troslojni WC papir je mega. Ne kadite, ker to ni zdravo in cool!

Foto: SiNi

Sestri Odgovarjata Sotrpinom

Tokrat sva prejeli kar nekaj pošte, izbrali sva pa spet dva tipična problema, da zadostiva čim več pubertetnikom, ki imajo težave. Lahko rečeva samo še glavo gor in naravnost naprej, ni druge ... se beremo!

V: Kuhla in Kahla!

Sem obupana 15-letnica z ogromno problemi. Vsi pa so povezani s šolo, ki jo sovražim z dna srca. Že po dveh mesecih se mi nič ne da in sem čist brez volje. Hodim v prvi letnik gimnazije in učenje mi pobere vso energijo in ves prosti čas. Preprosto nimam več časa za branje knjig, poslušanje glasbe, tabornike, prebiranje Tabora in za vse stvari, ki so me nekoč veselile. V šoli nas bombardirajo s kontrolkami in spraševanjem. Nikoli nisem imela problemov z učenjem in ocenami, ampak kar je preveč je pač preveč! Problem pa so tudi moji novi sošolci, s katerimi ne verjamem, da se bom kdaj lahko sprijaznila. Kar groza me je, če pomislim, da bom z njimi preživela naslednja štiri leta.

Kaj naj naredim? Naj se sprijaznim z vsemi stvarmi, pa čeprav jih ne prenesem?

xxx

O: Draga X!

Zdi se nama, da si malo črnogleda in to že po dveh mesecih. Ne moreš tako hitro presojat in se vdajat v usodo. Predlagava dobro organizacijo, morala si boš pač vzeti čas tudi za hobije, za branje in poslušanje glasbe - kar tja v tri dni, ker to pa res ne bi bilo več človeško. Ko prideš domov, si vzemi urico časa za sprostitev, malo pleši, pospravljaj ali pa pojdi na sprehod. Potem pa učenje in naloga, po njej pa spet čas za TV, zate in tvoje prijatelje, družino. Misliva, da bi to šlo, potrudi se, pa boš videla, da ni vse tako slabo. Kar se pa sošolcev tiče, jih tudi verjetno prekmalu obsojaš in predalčkaš. Si šele v prvem letniku, bodi rajši pripravljena, da se ti do konca gimnazije zgodi marsikaj lepega. Če boš tako razmišljala, boš to tudi doživela. Drži se!

V: Zdravo, zdravo, zdravo!!!

Vajina rubrika mi je res zelo všeč, saj sta pomagali že mnogim, sedaj pa tudi sam potrebujem vajino pomoč. Imam veliko problemov s svojo težo, poizkušal sem shujšati, a mi ni uspelo. Bil sem že na mnogih dietah, a sem se zelo slabo počutil in moje razpoloženje je bilo obupno. Tako ali tako pa brez hrane ne zdržim prav dolgo. Velikokrat sem sklenil, da tako ne gre več naprej in spet začel hujšati, a vedno neuspešno.

Razmišljam, da bi postal vegetarijanec. Ne vem če je to res tako zdravo, kot trdijo nekateri, seveda pa sem tudi velik ljubitelj živali in mi uživanje mesa predstavlja veliko dilemo. Kaj mislita o tem? Prosim svetujta mi, kajti sam resnično ne vem, ali naj nadaljujem in se trudim, da bi se spremenil, ali je bolje, da ostanem to ker sem, pa čeprav ne najbolj zadovoljen sam s sabo.

Bajsi

O: Pozdravljen!

Iz tvojega pisma ni razvidno, ali so tvoja hujšanja vključevala tudi telesne aktivnosti oziroma telovadbo. Pač tako je, da same diete po navadi ne zaležejo, v kombinaciji z rednim gibanjem pa zna zadeva delovati. Najin predlog bi bil obisk kakega fitness centra, skupinskih vadb - mogoče na kolesu, gibanje v naravi, hoja v hribe, kaj takega ... in če ob tem paziš na prehrano, sva sigurni, da bodo rezultati opazni. Glede vegetarijanstva pa je seveda odločitev tvoja, poizkusi, pa boš videl, če je to zate. Pojdi v knjižnico ali pa si preberi kaj na internetu. Če si res želiš spremembe, bo ta prišla z vztrajnostjo in voljo, tako da ne obupaj. Midve verjameva vate, samo ti moraš še in prišel bo tudi občutek zadovoljstva s samim seboj.

Srečno, drživa pesti zate.

Vsi nasvetov potrebni pišite na SOS rubrika, Parmova 33, 1000 Ljubljana ali na kuhla.kahla@gmail.com.

**Poljubčki in pozdravčki
od Kuhle&Kahle**

Brezalkoholni koktajli

ČOKTEL

Sestavine:

- o 2 čajni žlički čokolade v prahu,
- o nekaj žlic stepene sladke smetane,
- o 2 dcl mleka,
- o 1 čajna žlička sladkorja.

Priprava:

V mikser stresite nekaj ledu in ostale sestavine ter jih močno zmešajte. Dekorirajte s čokoladnimi mrvicami ter slamico.

LEDENJAK

Sestavine:

- o 1 dcl ledenega čaja,
- o 1 dcl mleka,
- o 0,2 dcl ožete limone,
- o 2 čajni žlički sladkorja,
- o sladkor v prahu.

V mikser stresite nekaj ledu in ostale sestavine ter jih močno zmešajte. Kozarec postavite za nekaj časa na hladno (v hladilnik). Ko ga vzamete ven, ga narahlo pomočite v sladkor v prahu. Vlijete pijačo in dekorirajte s slamico.

KIVI

Sestavine:

- o 2 olupljena kivija,
- o 2 dcl limoninega soka (Fruc),
- o 0,2 dcl sirupa mente.

Priprava:

V mikser stresite nekaj ledu in ostale sestavine ter jih močno zmešajte. Dekorirajte z rezino kivija ter slamico.

KOLUMNA

Katarina Drenik, katarina@trobentica.net

Dvanajsti.

Med poletnimi počitnicami so se taborniki podili po Sloveniji. Zdaj imajo že vsi svoje digitalne fotoaparate in nastalo je mnogo fotk. Sodelovala sem pri eni izmed poletnih taborniških akcij in dobila sem nalogo, da iz premnogih fotk izberem najlepše, najbolj ostre ... in take, na katerih ni piva in cigaret. Kako prosim?! Kaj sploh počnejo tam?

K sreči takih primerkov ni bilo veliko, saj se še vedno - upam! - večina tabornikov drži tistega slavnega dvanajstega zakona.

Vseeno se sprašujem, čemu se ta velika odstopanja od zdravega življenja pojavljajo tudi pri tabornikih. Kaj nismo mi tisti, ki radi zahajamo v naravo, radi dihamo svež zrak in nam lepo, sproščeno vzdušje pričarata ogenj in kitara?

Če si kdo želi škodovati, mu to težko preprečimo. Čeprav škoduje tudi drugim. Vse skupaj pa dobi čisto druge razsežnosti, ko je vodnik tisti, ki to počne. Vodnik ima kopico malih članov, ki jih uči taborniških veščin, ki se zgledujejo po njem, ki mislijo, da je njihov vodnik nad vse 'kul'. Ali ni to popolnoma neodgovorno, da nekdo, ki naj bi bil dober zgled, posega po cigaretah in alkoholu, sploh v prisotnosti svojih članov? Ali pa ne poskrbi vsaj za to, da se rutka, on in pokazatelj smrdljivih razvad ne bi znašli na isti fotografiji, ki bo morebiti končala na svetovnem spletu. Kjer jo lahko vidijo otroci, njihovi starši ali pa neka naključna 'mimoidoča' oseba, ki si bo potem oblikovala mnenje, da so taborniki tisti, ki pijejo in kadijo. To mnenje sem že kar nekajkrat slišala - ne vem sicer, ali je splošno razširjeno, vsekakor pa je žalostno, da si nekateri ljudje to mislijo. Jaz pa jim lahko rečem samo, da večina tabornikov ni takih.

V nekaterih rodovih so - in to se mi zdi zelo pozitivno - glede tega zelo strogi: na taborniški akciji se ne pije alkohola in ne kadi. Žalostno, da taka prepoved sploh mora obstajati, ker to pomeni, da so ljudje, ki bi ravnali drugače, če je ne bi bilo. Vsekakor pa boljše to, kot rodovi, ki ne samo, da takega početja ne prepovedo, še tolerirajo ali celo podpirajo ga. Saj ste že slišali za 'kantine' na taborih? Kaj je to drugega kot podpiranje?

Ko sem se prebrila skozi kopico fotk ter zbrisala tiste sporne, so šle najlepše, najbolj ostre in najbolj taborniške na splet. Prebrskajte www.rutka.net, mogoče jih srečate!

Osebna legenda

Duhovne stvari ... so - niso? Kje smo jih pustili, zapustili ali izgubili? Kolikokrat v svojem življenju si dopustimo, da bi poslušali notranji glas?

Že dolgo je tega, niti sama se ne spomnim več, pa vendar je res. Pozabili smo, da smo na svetu zato, da živimo,

kot nam je namenjeno živeti in ne tako, ko so nas naučili živeti drugi.

Druga pravila, drug kraj, drug način življenja ... se res trudimo biti zavestno podobni drugim? Kje smo izgubili svojega duha?

Pa vendar je najbolj duhovno in

polno življenje še zmeraj tisto, ki ga oblikujemo sami, ne glede na ceno, ki jo ima. Če smo sami oblikovalci svojega življenja, dopustimo, da nas vodi notranji glas in tako postanemo Osebne legende.

Jure JEŽ
jurejez@rutka.net

JEŽKOV KOTIČEK

Vojna in mir

"Kitajski klasični priročnik še dandanes velja za eno najvplivnejših in najpomembnejših knjig o strategiji. To več kot dva tisoč let staro knjigo je uredil in ji dodal razlage neznani in skrivnostni kitajski taoistični bojevnik - filozof. Od nastanka pa vse do danes jo prebirajo vladarji, oblastniki in vojaki, v drugi polovici 20. stoletja pa je knjiga postala tudi obvezno berilo menedžerjev japonskih velepodjetij ..."

Knjiga **Umetnost vojne** je svojevrsten paradoks, zavrt v tančico skrivnosti, kakor je skrivnostna, premalo znana in zato nerazumljena zgodovina mogočne Kitajske. S postopnim odstiranjem tančic daljnega Vzhoda pa so k nam začeli prodirati drugačni pogledi na svet, na odnose med ljudmi in konec koncev do življenja samega. Priznam, vse prevečkrat v "instant" oblikah in priročnikih, s pomočjo katerih lahko domnevno v šestih korakih očistite vse čakre in najdete vso srečo od Pakistana do Japonske. Pa vendar, plaz je bil sprožen in poti nazaj ni bilo več, predvsem pa je spodbudil drugačna razmišljanja in odprl nove dimenzije zavesti.

Zlagal bi se, če bi trdil, da knjiga kitajskega taoističnega bojevnika in filozofa **Sun Cuja** s komentarji njegovih razlagalcev ni knjiga o umetnosti vojskovanja in vrhunsko delo o strategiji. Koristno, globoko in vredno razmisleka. In kar je mnogo pomembneje, vendar se delo na drugi strani v duhu tradicije taoističnega svetovnega nazora loteva osrednje ideje miru in poudarja, da je boj zgolj poslednje sredstvo, vojno in vojskovanje pa dejansko obsoja.

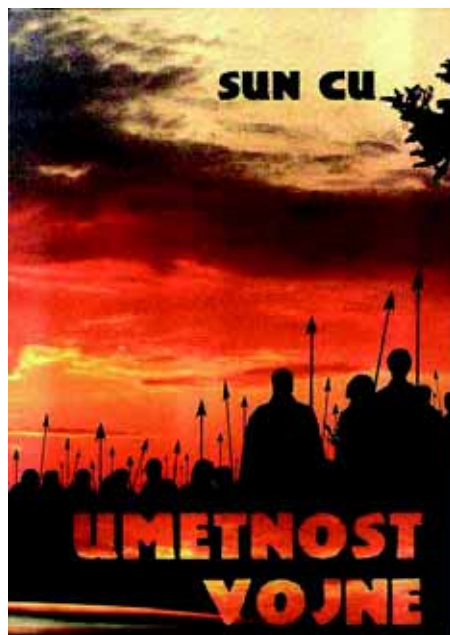
Težava nas, večine Evropejcev, je v tem, da preslabo poznamo kitajsko dolgo in bogato zgodovino, množice dinastij, ki so vladale, in miselne tokove, ki so oblikovali zavest ljudi.

Jež svetuje, vi preberete:
Sun Cu, Umetnost vojne

Čar neznanega je velik in branje zato zanimivo. Vojna in mir pa kot vedno - dve različni plati istega kovanca.

Še misel velikega mojstra Sun Cuja: "*Uporaba reda proti neredu, uporaba miru, kadar imamo opravka z glasnim, je stvar obvladovanja srca.*"

Dane Zajc, In memoriam

Prejšnji mesec je po težki bolezni življenje zapustilo našega pesnika, dramatika, esejista, mladinskega pisatelja in akademika Daneta Zajca. S svojih bogatim opusom del bo tudi med mladimi bralci živel še dolgo.

Bine in Dane

Taborniška romanca

Bine: Luka Snoj, Dane: Peter Rink, Fotografije in oblikovanje: Blaž Verbič

Bine in Dane sta se sprehajala po Medvodah ravno v trenutku, ko je tam svetovno znani režiser Štefan Spilhrub snemal prvo taborniško telenovelo *Taborniška romanca*.

Rjave oči, latino izgled, privlačna postava ... To je točno to, kar iščem! Fanta, bi nastopala v novi telenoveli?

Ooo, seveda! To je najina življenska želja!

Štefan pa je nihal še glavna igralka ...

O moja ljubezen predraga Julia ...

... in že so začeli s snemanjem prvih delov. Huse Armando (Bine) je pisal pismo svoji skriti ljubezni, ...

... a ga je njegov brat Huan Antonio (Dane) pri tem zalotil.

Kaj?! Ljubezensko pismo piše Julii! Tega ne smeš! Kaj ne veš, da je ona članica IO ZTS, ti pa si le navaden vodnik!

Joj, ne!

Zdaj je priložnost, da jaz osvojim Julino srce. Napisal ji bom pismo!

Brat moj, izdal si me in mi strli srce! Tega ti ne odpustim!

A ga je Huse Armando zasledoval!

V tem trenutku pa je na most prišla tudi Julia,...

... takoj za njo pa tudi Huan Antonio.

Nič pa ni bilo jasno tudi gledalcem pred TV ekrani.

Takoj za tem pa je na most prišla še Apolonia, punca Huan Antonia.

Dovolj imava telenovele.
Greva raje domov!

Po dnevih, preživetih v studiu, sta Bine in Dane ugotovila, da imata raje realno življenje.

Teta lisica, kje si?

Teta lisica, kjer si, je igra, pri kateri otroci razvijajo pozornost, zbravnost in način hitrega odzivanja. Je sprostitvena igra, kjer se otroci zabavajo in nasmejijo.

In kako se jo pravzaprav igramo?

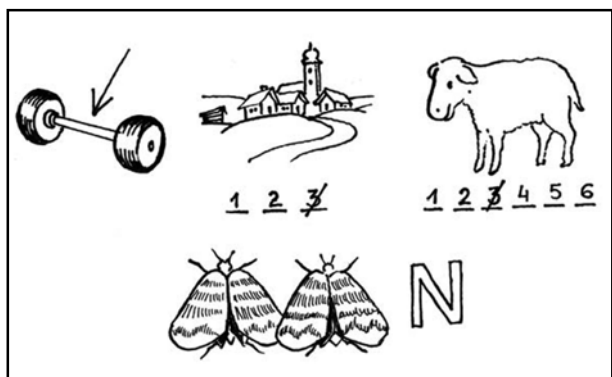
Otroci z zatisnjenimi očmi čepijo v krogu, tako da se s čelom dotikajo kolen. Tako ponazarjajo speče kokoši.

Vodja igre hodi okrog kroga in enega od otrok potreplja po rami. Ta otrok postane lisica. Vodja igre otrokom zakliče: "Iščite lisico!" Otroci zavpijejo: "Teta lisica, kjer si?"

Otrok - lisica se ne izda in čaka, da otroci 3x vprašajo lisico. Nato zavpije: "Tukaj sem," in prične loviti kokoši. Tisti otrok, ki ga ujame, mora igro zapustiti ali izpolniti kakšno drugo "kazen".

Risba: Meti Buh, meti@rutka.net

STRIC VOLK

Ah ja, težko je biti stric Volk. Taborniki pričakujejo, da bom stalno grizel in opozarjal na slabosti. Tudi sam se, ko opazujem taborniške brate in sestre, vedno zalotim, da iščem samo napake. Pri tem pa seveda spregledam cel kup stvari, ki jih je več kot potrebno pohvaliti. Tako sem si nadel prijazna očala in opazoval svet z druge perspektive. Ne boste verjeli, preobrazba se je obrestovala. Ne samo, da sem se bolje počutil in užival na vsakem koraku, tudi opazil sem veliko stvari, ki si prav gotovo zaslužijo vse pohvale.

Kot prvo ne morem spregledati nove podobe taborniških spletnih strani. Res še ni vse na svojem mestu, verjamem pa, da manjka le še nekaj toplih sončnih žarkov, da zrastejo do konca. Elektronsko predstavitev dopolnjuje lično kazalo; ne samo, da vabi k ustvarjalnosti, ki jo taborniško okolje ponuja v izobilju, ponuja tudi dobro družbo, vzpodbudo, lastno angažiranost in mednarodno prijateljstvo. In poleg vsega informira na najbolj neposreden način - kot kazalo v knjigi, ki počiva v knjižnici in čaka na "novo žrtev". Kot krona pa oboje skupaj dopolnjuje tudi pojavnost na odmevnih akcijah. Ja, tudi za študente se pri tabornikih kaj najde, skrb za razvijanje vseživljenjskega odnosa do učenja pa je globoko zasidrana v načelih vsakega pravega tabornika. Ne morem prezreti še ponudbe raznih izobraževanj za boljše delo na različnih področjih. Res vredno pohvale.

Seznam je verjetno še daljši, pa mi urednik ne da več prostora. Zato vas prosim, dragi načelniki in starešine rodov, pa tudi vsi ostali, da ga dopolnite sami. Pohvalite tiste člane, vodnike in druge, ki si po svojih močeh prizadevajo uresničevati vsakodnevne cilje na poti skozi življenje. In ne pozabite pohvaliti tudi sebe.

			SESTAVIL: IVO KOVAČ	POKRAJINA NA PRIMOR- SKEM	PREMAZNO SREDSTVO ZA LES	ANICA ČERNEJ	DELAVEC, KI KOPLJE RUDO	INICIALKA	KRALJEVIČ IZ MAHAB- HARATE	ROMUNSKO ŽENSKO IME	DRUGI DAN V TEDNU
	SOD (ZAST.)	PLINSKA ZMES ATMO- SFERE SAD OLJKE					PREPRODA- JALEC DROGE MREŽICA PRI TENISU				
DODATNO IZPLAČILO						IGNAC			NEON		
						BELKASTA ŽIVAL			VEDA O ORGANIZMIH		
NEKD. FEVDALNA POSEST					SLOVENSKI HOKEJIST (IGOR) LIŠASTA ŽIVAL						
BRALEC							ANTON INGOLIČ			DELAVEC V MEHANIČNI DELAVNICI	ITAL- PISEC (UMBERTO)
VALENTIN VOODNIK		AFRIŠKI VELETOK VEČ ZAPO- REDNIH STRELOV				OKRASNI KAMEN, KALJEV GLINENEC	GL. MESTO TOGA SOBNA RASTLINA, ŠKRNICELJ				
GERMANSKI OREL			KDOR SKAČE GORSKI HRBET								
	AMERIŠKA VESOLJSKA AGENCIJA	KOSTNI LOK NAD OČESOM STARA MERA ZA VINO						SL. UMETNIŠ- KA SKUPINA (1966-1971) PRVI MOŠKI			
ČRNO ZLATO					NAŠ IGRA- LEC (DARE) RADARSKA NAPRAVA NA LETALIŠČIH						ČEŠKA PRITRDI- NICA
JAPONSKA ZNAMKA HI-FI APARATOV				POVRŠINA VODE RIMSKA ŠTIRI							
SOLNIK							ŠESNAJSTA ČRKA HEBREJSKE ABECEDA				
ALEŠ VALIČ			OBER				EGIPTOVSKI BOMBAŽ				

SLOVARČEK: AAR- germanski orel, AKOV- stara mera za vino, LOME- glavno mesto Toga, RTINA- gorski hrbet

NAROČAM REVILJO TABOR

IME IN PRIIMEK: _____

ROD: _____

ULICA: _____

POŠTNA ŠTEVILKA IN KRAJ: _____

NAROČNIKOM PRIZNAMO 20% POPUSTA!

Pošljite na ZTS - Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana

**Ali še vedno ne veste,
kam boste šli za Božič in Silvestrovo, ali
na zimovanje?**

**Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju,
pravi odgovor na vprašanje.**

**Ne odlašajte, čimprej pokličite
041/490 888 in si zagotovite prostor.**